

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind modificarea și completarea Codului de procedură penală, a Legii nr.92/1992 pentru organizare judecătorească, a Legii nr.56/1993 a Curții Supreme de Justiție și a Legii nr.54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Codul de procedură penală se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Nici o persoană nu poate fi reținută sau arestată ori privată în alt mod de libertate și nici nu poate fi supusă vreunei forme de restrângere a libertății decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege."

2. La articolul 5, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"Arestarea preventivă poate fi dispusă numai de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată".

3. Articolul 5 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Dacă cel împotriva căruia s-a luat măsura arestării preventive sau s-a dispus internarea medicală ori o măsură de restrângere a libertății consideră că aceasta este ilegală, are dreptul, în tot cursul procesului, să se adreseze instanței competente, potrivit legii."

4. Articolul 5, alineatul 4, care devine alineatul 5, va avea următorul cuprins:

"Orice persoană care a fost, în cursul procesului penal, privată de libertate sau căreia i s-a restrâns libertatea, ilegal sau pe nedrept, are dreptul la repararea pagubei suferite, în condițiile prevăzute de lege".

5. După articolul 5¹, se introduce articolul 5², care va avea următorul cuprins:

“Prezumția de Art. 5² – Orice persoană este considerată nevinovată până nevinovăție la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.”

6. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

“Folosirea Art. 8 – Părților care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în limbii oficiale care se desfășoară procesul penal ori nu se pot exprima, li se prin interpret asigură, în mod gratuit, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului și dreptul de a vorbi și de a pune concluzii în instanță, prin interpret.”

7. La articolul 10, se abrogă litera b¹.

8. La articolul 10, alineatul 1, după litera i) se introduce litera i¹, care va avea următorul cuprins:

“i¹) există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege;”

9. Articolul 11 punctul 1. litera c) va avea următorul cuprins:

“c) încetarea urmăririi penale, în cazurile prevăzute în art. 10 lit. f)-j), când există învinuit sau inculpat în cauză.”

10. La articolul 11 se introduce un nou alineat care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

“Instanța pronunță încetarea procesului penal și în cazul prevăzut în art.306⁶ lit.a) când constată că inculpatul a executat măsura în folosul comunității stabilită înainte de pronunțarea hotărârii de condamnare, potrivit art.360¹.”

11. Articolul 13 va avea următoarea denumire marginală:

“Continuarea procesului penal în caz de amnistie, prescripție sau retragere a plângerii prealabile ori de existență a unei cauze de nepedepsire.”

12. Articolul 13 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“În caz de amnistie, prescripție sau retragere a plângerii prealabile, precum și în cazul existenței unei cauze de nepedepsire, învinuitul sau inculpatul poate cere continuarea procesului penal.”

13. La articolul 14, după alineatul 4, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 5, cu următorul cuprins:

“Acțiunea civilă poate avea ca obiect și tragerea la răspundere civilă pentru repararea daunelor morale”.

14. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

"Exercitarea din oficiu a Art.17. Acțiunea civilă se pornește și se exercită și din oficiu, când cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă.

În acest scop, organul de urmărire penală sau instanța de judecată, va cere persoanei vătămate să prezinte situația cu privire la întinderea pagubei și a daunelor morale precum și date cu privire la faptele prin care acestea au fost pricinuite.

Instanța este obligată să se pronunțe din oficiu asupra reparării pagubei și a daunelor morale, chiar dacă partea vătămată nu este constituită parte civilă."

15. Articolul 18 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Când cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, procurorul, când participă la judecată, este obligat să susțină interesele civile ale acesteia, chiar dacă nu este constituită parte civilă."

16. Articolul 19 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Persoana vătămată care nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, poate introduce la instanța civilă acțiune pentru repararea pagubei și a daunelor morale pricinuite prin infracțiune."

17. Articolul 20 alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

"În cazurile în care acțiunea civilă a fost exercitată din oficiu, dacă se constată din probe noi că paguba și daunele morale nu au fost integral reparate, diferența poate fi cerută pe calea unei acțiuni la instanța civilă.

De asemenea, persoana vătămată se poate adresa cu acțiune la instanța civilă, pentru repararea pagubelor și a daunelor morale care s-au născut ori s-au descoperit după pronunțarea hotărârii penale de prima instanță."

18. La articolul 25 se introduce un nou alineat, care devine alineat 2, cu următorul cuprins:

"Judecătoria soluționează și alte cazuri anume prevăzute de lege."

19. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

"Competența

tribunalului militar

Art.26 - Tribunalul militar:

1. judecă în primă instanță:

a) infracțiunile prevăzute în art.331-352 din Codul penal precum și alte infracțiuni săvârșite în legătură cu îndatoririle de serviciu, comise de militari până la gradul de colonel inclusiv, cu excepția celor date în competența altor instanțe.

b) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.348-354, săvârșite de civili.

2. judecă și soluționează și alte cauze anume prevăzute de lege."

20. Articolul 27 , punctul 1 litera a), va avea următorul cuprins:

"a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 197 alin.3, art.212, art.218 și 219 alin.3 și alin.4 dacă fapta a avut ca urmare un dezastru, art.238, 252, 254, 255, 257, 266-270, art.273-276 când s-a produs o catastrofă de cale ferată, art.279¹, art.280, 280¹, 298, 312 și 317, precum și infracțiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive,"

21. La articolul 27, punctul 1, după litera b), se introduce litera b¹), cu următorul cuprins:

"b¹) infracțiunile săvârșite în condițiile crimei organizate prevăzute în art.144¹ din Codul penal;"

22. Articolul 27 punctul 1, litera d) va avea următorul cuprins:

"d) infracțiunea de spălare a banilor;"

23. Articolul 27 punctele 2, 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

"2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în primă instanță, cu excepția celor privind infracțiunile menționate în art.279 alin.2 lit.a), infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.181, 182¹ alin.1, 184 alin.3, 192 alin.1, 193, 216, 220

alin.1 și 4, 303, 320, 321 alin.1 și infracțiunile prevăzute de art.102 și 103 din Codul silvic;

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în cazul infracțiunilor menționate în art.279 alin.2 lit.a), infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art. 181, 182¹ alin.1, 184 alin.3, 192 alin.1, 193, 216, 220 alin.1 și 4, 303, 320, 321 alin.1 și infracțiunile prevăzute de art.102 și 103 din Codul silvic, precum și în alte cazuri prevăzute de lege;

4.soluționează conflictele de competență ivite între judecătoriile din raza sa teritorială, precum și alte cazuri anume prevăzute de lege."

24. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

"Competența tribunalului militar teritorial Tribunalul militar teritorial:
militar teritorial

1. judecă în primă instanță:

- a) infracțiunile menționate în art.27 pct.1 lit.a)- e), săvârșite în legătură cu îndatoririle de serviciu, de militari până la gradul de colonel inclusiv;
- b) alte infracțiuni date prin lege în competența sa;

2. ca instanță de apel, judecă apelurile împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunalele militare, cu excepția infracțiunilor menționate în art.279 alin.2 lit.a) și a infracțiunilor contra ordinii și disciplinei militare sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani;

3.ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de tribunalele militare în cazul infracțiunilor menționate în art.279 alin.2 lit.a) și a infracțiunilor contra ordinii și disciplinei militare sancționate de lege cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege;

4.soluționează conflictele de competență ivite între tribunalele militare din raza sa teritorială, precum și alte cazuri anume prevăzute de lege."

25. Articolul 28¹ punctul 1 lit.c) va avea următorul cuprins:

"c) infracțiunile săvârșite de judecătorii, procurorii și controlorii financiari ai camerelor de conturi județene, precum și controlorii de la Curtea de Conturi;"

26. Articolul 28¹ punctul 4 va avea următorul cuprins:

"4. Soluționează conflictele de competență ivite între tribunale sau între judecătorii și tribunale din raza sa teritorială, ori între judecătorii din circumscripția unor tribunale diferite aflate în raza teritorială a Curții, precum și alte cazuri anume prevăzute de lege."

27. Articolul 28² punctul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) infracțiunile prevăzute de Codul penal în art.155-173 și art.356-361, săvârșite de militari;"

28. Articolul 28² punctul 4 va avea următorul cuprins:

"4. soluționează conflictele de competență ivite între tribunalele militare teritoriale sau între tribunalele militare și tribunalele militare teritoriale ori între tribunalele militare din raza de competență a unor tribunale militare teritoriale diferite, precum și alte cazuri anume prevăzute de lege."

29. Articolul 29 punctul 1 litera c), va avea următorul cuprins:

"c) infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale, de membrii, judecătorii și procurorii Curții de Conturi, de Președintele Consiliului Legislativ și de Avocatul Poporului;"

30. Articolul 29 punctul 2 litera c) va avea următorul cuprins:

"c) recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate, în primă instanță, de secția penală a Curții Supreme de Justiție, precum și alte cazuri prevăzute de lege;"

31. La articolul 29 punctul 5 se introduce litera d) cu următorul cuprins:

"d) alte cazuri anume prevăzute de lege;"

32. Articolul 30 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Când urmărirea penală se efectuează de către Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sau de către parchetele de pe lângă curțile de apel ori de pe lângă tribunale sau de către un organ de cercetare central ori județean, procurorul, prin rechizitoriu, stabilește căreia dintre instanțele prevăzute în alin.1 îi revine competența de a judeca, ținând seama ca, în raport cu împrejurările cauzei, să fie asigurată buna desfășurare a procesului penal."

33. Articolul 35 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Dacă instanța civilă este superioară în grad, competența revine instanței militare echivalente în grad cu instanța civilă. Dacă instanța civilă superioară este Curtea Supremă de Justiție, competența revine acesteia".

34. Articolul 40 alin 1 va avea următorul cuprins:

"Când competența instanței este determinată de calitatea inculpatului, instanța rămâne competentă a judeca chiar dacă inculpatul, după săvârșirea infracțiunii, nu mai are acea calitate, în cazurile când:

- a) fapta are legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului;
- b) s-a dat o hotărâre în primă instanță."

35. La articolul 45, după alineatul 1 se introduc două alineate, care devin alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:

"Prevederile art.35 alin. 4 nu se aplică în cazul în care scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale a fost dispusă de un procuror militar.

Declinarea de competență se face prin ordonanță."

36. Articolul 48 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) a pus în mișcare acțiunea penală, a dispus trimiterea în judecată sau a pus concluzii în fond în calitate de procuror la instanța de judecată;"

37. La articolul 48, după litera a) se introduce litera a¹) care va avea următorul cuprins:

"a¹) a emis mandat de arestare sau s-a pronunțat în alt fel cu privire la o măsură preventivă, în calitate de judecător cu atribuții în cursul urmăririi penale;"

38. Articolul 49 are următoarea denumire marginală:

"Incompatibilitatea procurorului, a organului de cercetare penală, a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, a magistratului asistent și a grefierului"

39. Articolul 49 alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

"Dispozițiile art. 46 se aplică procurorului și magistratului asistent, sau, după caz, grefierului de ședință, când cauza de incompatibilitate există între ei sau între vreunul dintre ei și unul dintre membrii completului de judecată.

Dispozițiile privind cazurile de incompatibilitate prevăzute în art. 48 lit. b), c) și d) se aplică procurorului, persoanei care efectuează cercetarea penală, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, magistratului asistent și grefierului de ședință.”

40. Articolul 52 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

”Abținerea sau recuzarea judecătorului, procurorului, magistratului asistent sau grefierului se soluționează de un alt complet, în ședință secretă, fără participarea celui ce declară că se abține sau este recuzat.”

41. La articolul 52 după alineatul 6 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 7, cu următorul cuprins:

”Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul. Când instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă, reface toate actele și probele administrate la prima instanță.”

42. Articolul 53 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

”În cursul urmăririi penale, asupra abținerii sau recuzării procurorului ori persoanei care efectuează cercetarea penală se pronunță procurorul care supraveghează cercetarea penală sau procurorul ierarhic superior.”

43. La articolul 53, după alineatul 5, se introduce un nou alineat care va avea următorul cuprins:

”Asupra cererii de abținere sau recuzare care privește pe judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale se pronunță instanța în cadrul căreia funcționează acesta, potrivit art.52, care se aplică în mod corespunzător.”

44. Articolul 65 va avea următorul cuprins:

”Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală, instanței de judecată și, în cazurile prevăzute de lege, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale.

La cererea organului de urmărire penală, a instanței de judecată ori a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, orice persoană care cunoaște vreo probă sau deține vreun mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze.”

45. Articolul 66 va avea următoarea denumire marginală: ”Dreptul de a proba lipsa de temeinicie a probelor”.

46. Articolul 66 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Învinuitul sau inculpatul nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, beneficiind de prezumția de nevinovăție."

47. Articolul 68 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Este oprit a se întrebuința violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și orice promisiuni, în scopul de a se obține probe."

48. Articolul 76 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Înainte de ascultare, persoanei vătămate i se pune în vedere că poate participa în proces ca parte vătămată, iar dacă a suferit o pagubă materială sau morală, că se poate constitui parte civilă. De asemenea, i se atrage atenția că declarația de participare în proces ca parte vătămată sau de constituire ca parte civilă se poate face în tot cursul urmăririi penale, iar în fața primei instanțe de judecată, până la citirea actului de sesizare."

49. După articolul 86, se introduc articolele 86¹ – 86⁵, cu următorul cuprins:

"Protecția
datelor de
identificare a
martorului

Art. 86¹ – Dacă există probe sau indicii temeinice că prin declararea identității reale a martorului sau a localității de domiciliu ori de reședință a acestuia ar fi periclitată viața, integritatea corporală sau libertatea lui sau a altei persoane, acestuia i se poate încuviința să nu declare aceste date, atribuindu-se o altă identitate sub care urmează să apară în fața organului judiciar.

Această măsură poate fi dispusă, din oficiu sau la cererea motivată a procurorului, a martorului sau a oricărei persoane îndreptățite, în cursul urmăririi penale de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecății de instanță, care hotărăște în camera de consiliu. În timpul audierii, martorul trebuie să precizeze însă în ce mod a luat cunoștință despre faptele ori împrejurările cu privire la care este ascultat.

Datele despre identitatea reală a martorului se consemnează într-un proces verbal, care va fi păstrat, la sediul parchetului care a efectuat sau a supravegheat efectuarea urmăririi penale sau, după caz, la sediul instanței, într-un loc special, în plic sigilat, în condiții de maximă siguranță. Procesul verbal va fi semnat de cel care a înaintat cererea, precum și de cel care a dispus măsura.

Documentele privind identitatea reală a martorului vor fi prezentate judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau completului de judecată, în condiții de strictă confidențialitate.

Atunci când declarația martorului conține elemente determinante în susținerea învinuirii, documentele privind identitatea reală a martorului pot fi prezentate avocatului oricărei părți, în cursul judecății, la cererea motivată a acestuia, care este obligat să păstreze confidențialitatea. Cererea este soluționată de către instanță în prezența procurorului, în camera de consiliu. Încheierea instanței poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile.

În toate cazurile, documentele privind identitatea reală a martorului vor fi introduse în dosarul penal numai după ce judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța, prin încheiere, a constatat că a dispărut pericolul care a determinat luarea măsurilor de protecție a martorului.

Declarațiile martorilor cărora li s-a atribuit o altă identitate pot servi ca mijloc de probă numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.

Pot fi audiați ca martori cărora li s-a atribuit o altă identitate și investigatorii acoperiți.

Modalități speciale de ascultare a martorului

Art. 86² – În situațiile prevăzute în art. 86¹, dacă există mijloace tehnice corespunzătoare, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, instanța poate admite ca martorul să fie ascultat fără a fi prezent fizic la locul unde se află organul de urmărire penală sau în sala în care se desfășoară ședința de judecată, prin intermediul mijloacelor tehnice prevăzute în alineatele următoare.

La locul unde se află martorul care face declarații în condițiile arătate în alin. 1, acesta va fi asistat în cursul urmăririi de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecății de procuror.

Martorul poate fi ascultat prin intermediul unei rețele de televiziune cu imaginea și vocea distorsionate, astfel încât să nu poată fi recunoscut.

Declarația martorului ascultat în condițiile arătate în

alin. 1 și 2 se înregistrează prin mijloace tehnice video și audio și se redă integral în formă scrisă.

În cursul urmăririi penale, se întocmește un proces verbal în care se redă cu exactitate declarația martorului și se semnează de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale care l-a asistat pe martor și de organul de urmărire penală și va fi depus la dosarul cauzei. Declarația martorului transcrisă va fi semnată și de martor, fiind păstrată în dosarul depus la parchet, într-un loc special, în plic sigilat, în condiții de maximă siguranță.

În cursul judecății, declarația martorului va fi semnată de procurorul care l-a asistat și de președintele completului de judecată. Declarația martorului, transcrisă, va fi semnată și de martor, fiind păstrată în dosarul depus la instanță în condițiile prevăzute în alin.5.

Casetele video și audio pe care a fost înregistrată declarația martorului, în original, sigilate cu sigiliul parchetului sau, după caz, al instanței de judecată în fața căreia s-a făcut declarația se păstrează în condițiile prevăzute în alin.5. Casetele video și audio înregistrate în cursul urmăririi penale vor fi înaintate la terminarea urmăririi penale instanței competente împreună cu dosarul cauzei și vor fi păstrate în aceleași condiții.

Prevederile art.86¹ alin.7 se aplică în mod corespunzător.

Art. 86³ – Instanța de judecată poate admite, la cererea procurorului, a părților sau din oficiu, efectuarea unei expertize tehnice privind mijloacele prin care s-au ascultat martorii în condițiile prevăzute în art. 86².

Art.86⁴ - În cauzele privind infracțiunile de violență între membrii aceleiași familii, martorul sub 16 ani poate să nu fie audiat, admițându-se prezentarea unei audieri efectuate în prealabil, prin înregistrări audio-video în condițiile art.86² alin.2, 4, 5 și 7.

Verificări privind
mijloacele de
ascultare a
martorilor

Art.86⁵ – Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează cercetarea penală ori, după caz, instanța de

Audierea martorilor sub 16 ani	judecată poate dispune ca organele poliției să supravegheze domiciliul martorului sau să-i asigure o reședință temporară supravegheată, precum și să-l însoțească la sediul parchetului, al judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau al instanței și înapoi la domiciliu sau reședință. Măsurile prevăzute în alin.1 vor fi ridicate de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, de instanță când acesta constată că pericolul care a impus luarea lor a încetat.”
Protejarea deplasărilor martorului	

50. Secțiunea V¹ din Capitolul II al Titlului III din Partea generală va avea următoarea denumire: "Interceptările și înregistrările audio sau video".

51. Art.91¹,91² și 91³ vor avea următorul cuprins:

“Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor Art.91¹ – Interceptările și înregistrările pe bandă magnetică ale unor convorbiri sau comunicări se vor efectua cu autorizarea motivată a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impun pentru aflarea adevărului. Interceptarea și înregistrarea convorbirilor se impun pentru aflarea adevărului când stabilirea situației de fapt nu poate fi realizată în baza altor probe.

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor pot fi autorizate în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori a închisorii mai mare de 12 ani sau al căror specific justifică această măsură ori care se săvârșesc prin mijloace de comunicare telefonică sau prin alte mijloace de telecomunicații.

Autorizarea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale se dă pentru durata necesară înregistrării, până la cel mult 30 de zile, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

Autorizarea poate fi prelungită în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile. Durata maximă a înregistrărilor autorizate este de 4 luni. Măsurile dispuse de judecătorul cu

atribuții în cursul urmăririi penale vor fi ridicate înainte de expirarea duratei pentru care au fost autorizate, îndată ce au încetat motivele care le-au justificat.

Înregistrările prevăzute în alin.1 pot fi făcute și la cererea motivată a persoanei vătămate privind comunicările ce-i sunt adresate, cu autorizarea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale."

"Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea

Art. 91² – Procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.

În caz de urgență, când întârzierea obținerii autorizării prevăzută în art.91¹alin.1 ar aduce grave prejudicii activității de urmărire, procurorul poate dispune, cu titlu provizoriu, prin ordonanță motivată, interceptarea și înregistrarea pe bandă magnetică a convorbirilor sau comunicărilor, comunicând aceasta imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale. Acesta trebuie să se pronunțe în cel mult 24 de ore asupra ordonanței procurorului și dacă o confirmă și este necesar, va dispune autorizarea pe mai departe a interceptării și înregistrării, în condițiile art.91¹ alin.1-3. Dacă judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale nu confirmă ordonanța procurorului, el trebuie să dispună încetarea, de îndată, a interceptărilor și înregistrărilor și distrugerea celor efectuate.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune, până la terminarea urmăririi penale, aducerea la cunoștință, în scris, persoanelor ale căror convorbiri au fost interceptate și înregistrate, datele la care s-au efectuat acestea."

"Certificarea înregistrărilor

Art.91³ – Despre efectuarea interceptărilor și înregistrărilor menționate în art.91¹ și 91² procurorul sau organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal în care se menționează autorizația dată de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale pentru efectuarea acestora,

numărul sau numerele posturilor telefonice între care s-au purtat convorbirile, numele persoanelor care le-au purtat, dacă sunt cunoscute, data și ora fiecărei convorbiri în parte și numărul de ordine al rolei sau casetei pe care se face imprimarea.

Convorbirile înregistrate sunt redacte integral în formă scrisă și se atașează la procesul-verbal, cu certificarea pentru autenticitate de către organul de urmărire penală, verificat și contrasemnat de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală în cauză. Corespondențele în altă limbă decât cea română sunt transcrise în limba română, prin intermediul unui interpret. La procesul-verbal se atașează, de asemenea, caseta sau rola care conține înregistrarea convorbirii, în original, sigilată cu sigiliul organului de urmărire penală.

Caseta sau rola cu înregistrarea convorbirii, redarea scrisă a acesteia și procesul verbal se înaintează judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, care apreciază care din informațiile culese prezintă interes în cercetarea și soluționarea cauzei, încheind un proces verbal în acest sens. Convorbirile sau comunicările care conțin secrete de stat sau profesionale nu se menționează în procesul-verbal.

Casetele sau rolele însoțite de transcrierea integrală și copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanței în locuri speciale, în plic sigilat.

Instanța poate aproba la cererea motivată a inculpatului, a părții civile sau a avocatului acestora, consultarea părților din înregistrare și din transcrierea integrală, depuse la grefă, care nu sunt consemnate în procesul-verbal al judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale. Instanța va dispune prin încheiere distrugerea înregistrărilor care nu au relevanță în cauză. Celelalte înregistrări vor fi păstrate până la arhivarea dosarului."

52. Articolul 91³ devenit articolul 91⁴, va avea următorul cuprins:
"Alte înregistrări Art. 91⁴ – Condițiile și modalitățile de efectuare a interceptărilor și înregistrărilor prevăzute în art. 91¹ – 91³ sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul înregistrării de convorbiri efectuate prin alte mijloace de telecomunicație, autorizate în condițiile legii."

53. Articolul 91⁴, devenit articolul 91⁵ va avea următorul cuprins:
"Înregistrările de Art. 91⁵ – Dispozițiile art. 91¹ și 91² se aplică în mod
imagini corespunzător și în cazul înregistrării de imagini, iar
procedura de certificare a acestora este cea prevăzută în art.
91³, cu excepția redării în formă scrisă, după caz."

54. Articolul 91⁵ devine articolul 91⁶.

55. Articolul 97 alineatul 1 va avea următorul cuprins:
"Orice persoană fizică sau juridică în posesia căreia se află un obiect
sau un înscris ce poate servi ca mijloc de probă este obligată să-l prezinte și
să-l predea sub luare de dovadă organului de urmărire penală sau instanței de
judecată, la cererea acestora."

56. Articolul 100 va avea următorul cuprins:
"Percheziția Art. 100 – Când persoana căreia i s-a cerut să predea
vreun obiect sau vreun înscris din cele arătate în art. 98
tăgăduiește existența sau deținerea acestora, precum și ori de
câte ori există serioase și suficiente indicii că efectuarea unei
percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea
probelor, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, la
cererea procurorului, sau instanța de judecată poate dispune,
în scris, efectuarea acesteia.

Efectuarea percheziției poate fi dispusă, în scris, în
cazuri urgente și temeinic justificate și de procuror.

Percheziția domiciliară, în cursul urmăririi penale, poate fi
efectuată fără autorizarea judecătorului cu atribuții în cursul
urmăririi penale sau, după caz, a procurorului, numai în caz
de infracțiune flagrantă.

Percheziția poate fi domiciliară sau corporală."

57. Articolul 101 va avea următorul cuprins:
"Percheziția domiciliară Art. 101 – În cursul urmăririi penale,
în cursul urmăririi percheziția poate fi efectuată de procuror sau de
penale organul de cercetare penală."

58. Articolul 103 va avea următorul cuprins:
"Timpul de Art. 103 – Ridicarea de obiecte și înscrisuri precum și
efectuare a percheziția domiciliară se pot face între orele 6 – 20, iar în
percheziției celelalte ore numai în caz de infracțiune flagrantă. Percheziția

începută între orele 6 – 20 poate continua și în timpul nopții."

59. Articolul 104 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Organul judiciar care urmează a efectua percheziția este obligat ca în prealabil să se legitimeze și, în cazurile prevăzute de lege, să prezinte autorizația judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, a procurorului ori a instanței de judecată."

60. Articolul 104 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Acele operațiuni se efectuează de organul judiciar în prezența unor martori asistenți."

61. Articolul 111 va avea următoarea denumire marginală:

"Dispoziții speciale privind unitățile publice și alte persoane juridice"

62. Articolul 111, partea de început, va avea următorul cuprins:

"Dispozițiile din prezenta secțiune se aplică în mod corespunzător și atunci când actele procedurale se efectuează la o unitate din cele la care se referă art.145 din Codul penal sau la o altă persoană juridică, dispoziții care se completează după cum urmează:"

63. Articolul 111 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) organul judiciar se legitimează și, după caz, înfățișează reprezentantului unității autorizația dată;"

64. La articolul 111 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Ridicarea de obiecte și înscrisuri precum și percheziția în unitățile publice se pot face și în timpul nopții."

65. Articolul 120 alineatul 5 se abrogă.

66. Articolul 128 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Când una din părți sau o altă persoană care urmează să fie ascultată nu cunoaște limba română ori nu se poate exprima, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța de judecată îi asigură în mod gratuit folosirea unui interpret. În cursul judecății interpretul poate fi desemnat de instanță sau ales de părți, în ultimul caz el trebuind să fie autorizat și încuviințat de instanță."

67. Articolul 136 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“În cauzele privitoare la infracțiuni pedepsite cu detențiune pe viață sau cu închisoare, pentru a se asigura buna desfășurare a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinuitului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată ori de la executarea pedepsei, se poate lua față de acesta una din următoarele măsuri preventive:

- a) reținerea;
- b) obligarea de a nu părăsi localitatea;
- c) obligarea de a nu părăsi țara;
- d) arestarea preventivă.”

68. La articolul 136, după alineatul 1, se introduce un alineat nou care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

“Scopul măsurilor preventive poate fi realizat și prin liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune.”

69. Articolul 136 alineatul 2, care devine alineatul 3, va avea următorul cuprins:

“Măsura prevăzută în alin.1 lit. a) poate fi luată de organul de cercetare penală sau de procuror, iar măsurile prevăzute în alin.1 lit. b), c) și d) se pot lua de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată. Liberarea provizorie se dispune de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată.”

70. Articolul 137¹ alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Când se dispune arestarea preventivă a învinuitului sau inculpatului, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța de judecată încunoștințează despre măsura luată, în termen de 24 de ore, un membru al familiei acestuia ori o altă persoană pe care o desemnează învinuitul sau inculpatul, consemnându-se aceasta într-un proces verbal.”

71. Articolul 138 va avea următorul cuprins:

“Sesizarea

judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale pentru luarea unor măsuri preventive

“Art.138 - Dacă organul de cercetare penală consideră că este cazul să se ia una din măsurile prevăzute în art.136 alin.1 lit.b), c) și d), înaintează în acest sens un referat motivat procurorului care, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii preventive, procedează, după caz, potrivit art.146 sau art.236.”

72. La articolului 139 alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"În cazul în care măsura preventivă a fost luată de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, organul de cercetare penală are obligația să-l informeze pe procuror despre schimbarea sau încetarea temeiurilor care au motivat luarea măsurii preventive, pentru ca acesta să sesizeze judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale."

73. La articolul 139 , după alineatul 3, se introduc cinci noi alineate, care devin alineatele 4,5,6, 7, și 8, cu următorul cuprins:

"Când măsura preventivă a fost luată de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, procurorul, dacă apreciază că informațiile primite de la organul de cercetare penală justifică înlocuirea sau revocarea măsurii, sesizează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale.

Procurorul este obligat să sesizeze și din oficiu judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, pentru înlocuirea sau revocarea măsurii preventive luate de către acesta, când constată el însuși că nu mai există temeiul care a justificat luarea măsurii.

Măsura preventivă se revocă din oficiu și când a fost luată cu încălcarea prevederilor legale, dispunându-se în cazul reținerii și arestării preventive, punerea de îndată în libertate a învinuitului sau inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.

De asemenea, organul judiciar care a luat măsura arestării preventive poate dispune, la cerere sau din oficiu, revocarea acestei măsuri, dacă se constată, pe baza unei expertize medico-legale că cel arestat suferă de o boală care îl pune în imposibilitatea de a suporta regimul detenției.

Măsura arestării preventive poate fi înlocuită cu una din măsurile prevăzute în art. 136 alin.1 lit. b) și c)."

74. Alineatul 4 al articolului 139 devine alineatul 9.

75. Articolul 140 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Măsura arestării preventive încetează de drept și atunci când, înainte de pronunțarea unei hotărâri de condamnare în primă instanță, durata arestării a atins jumătatea maximului pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea care face obiectul învinuirii, ori maximul prevăzut în art.159 alin.12, precum și în alte cazuri anume prevăzute de lege."

76. Articolul 140 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

" În cazurile arătate în alin.1 lit.b) și alin.2, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, din oficiu sau în urma informării organului de

cercetare penală, ori, după caz, instanța de judecată, din oficiu sau la sesizarea procurorului, are obligația să dispună punerea de îndată în libertate a celui arestat, trimițând administrației locului de deținere o copie de pe dispozitiv, ori un extras cuprinzând următoarele mențiuni: datele necesare pentru identificarea învinuitului sau inculpatului, numărul mandatului de arestare, numărul și data încheierii sau al hotărârii prin care s-a dispus liberarea, precum și temeiul legal al liberării."

77. La articolul 140, după alineatul 3 se va introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"În cazul arătat în alin.1 lit. b), procurorul, din oficiu sau în urma informării făcute de organul de cercetare penală, are obligația să dispună punerea de îndată în libertate a celui reținut, trimițând locului de deținere copie de pe ordonanță, ori un extras cuprinzând mențiunile prevăzute în alin.3."

78. Articolul 140¹ va avea următorul cuprins:

"Plângerea împotriva ordonanței organului de cercetare penală sau a procurorului privind măsura reținerii	<u>Art.140¹</u> – Împotriva ordonanței organului de cercetare penală prin care s-a luat măsura preventivă a reținerii se poate face plângere, înainte de expirarea celor 24 de ore de la luarea măsurii, la procurorul care supraveghează cercetarea penală, iar împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat această măsură se poate face plângere, înainte de expirarea a 24 de ore, la judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale.
---	---

Procurorul sau, după caz, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale se pronunță înainte de expirarea celor 24 de ore de la luarea măsurii reținerii.

Când consideră că măsura reținerii este ilegală, procurorul sau, după caz, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune revocarea ei."

79. După articolul 140¹ se introduce articolul 140², cu următorul cuprins:

"Calea de atac împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale privind măsurile	<u>Art.140²</u> – Împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, prin care se dispune luarea măsurii arestării preventive a învinuitului sau inculpatului ori a măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, sau a măsurii obligării de a nu părăsi țara, precum și împotriva încheierii prin care se dispune,
--	---

preventive

revocarea, înlocuirea, încetarea sau menținerea acestor măsuri, se poate face plângere în 3 zile de la luarea măsurii la instanța căreia i-ar reveni competența se judece cauza în primă instanță.

Plângerea se va cerceta în camera de consiliu.

Învinuitul sau inculpatul arestat va fi adus în fața instanței și va fi ascultat în prezența apărătorului său. În cazul în care acesta se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața instanței sau în alte cazuri în care deplasarea sa nu este posibilă, plângerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii.

La judecarea plângerii împotriva ordonanței privind măsura obligării de a nu părăsi localitatea ori măsura obligării de a nu părăsi țara, învinuitul sau inculpatul este adus la judecată numai când instanța consideră că este necesar.

Participarea procurorului la judecarea plângerii este obligatorie.

Dosarul va fi înaintat instanței în termen de 24 de ore, iar plângerea se judecă în termen de 48 de ore.

Instanța se pronunță în aceeași zi, prin încheiere.

Când consideră că măsura preventivă este ilegală sau nu este justificată, instanța dispune revocarea ei și, după caz, punerea în libertate a inculpatului, dacă inculpatul nu este arestat în altă cauză.

Plângerea învinuitului sau inculpatului împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale prin care s-a dispus luarea măsurii preventive nu este suspensivă de executare.

Dosarul se restituie judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale în 24 de ore de la soluționarea plângerii."

80. Articolul 141 va avea următorul cuprins:

"Calea de atac
împotriva încheierii
instanței privind
măsurile preventive

Art.141 – Încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menținerea unei măsuri preventive sau prin care se constată încetarea de drept a arestării preventive,

poate fi atacată separat cu recurs, de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.

Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore, iar recursul se judecă în 2 zile. Instanța de recurs va restitui dosarul primei instanțe în 24 de ore de la soluționarea recursului.

Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus luarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care s-a constatat încetarea de drept a arestării preventive nu este suspensiv de executare.”

81. Articolul 143 alineatul 1 va avea următorul cuprins.

“Măsura reținerii poate fi luată de organul de cercetare penală față de învinuit, dacă sunt probe sau indicii temeinice că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală. Organul de cercetare penală trebuie să încunoștințeze, de îndată, pe procuror de luarea măsurii reținerii.”

82. La articolul 143, după alineatul 1 se introduc 3 noi alineate, care devin alineatele 2,3 și 4, cu următorul cuprins:

“Organul de cercetare penală va aduce la cunoștința învinuitului că are dreptul să-și angajeze apărător și că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa.

Măsura reținerii poate fi luată și de procuror, în condițiile alin.1, în care caz este încunoștințat conducătorul parchetului din care face parte.”

83. Articolul 144 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Când organul de cercetare penală consideră că este necesar a se lua măsura arestării preventive, înaintează procurorului, în primele 10 ore de la reținerea învinuitului, odată cu încunoștințarea la care se referă art. 143 alin. 1, un referat motivat. Procurorul, dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive, procedează, înăuntrul termenului prevăzut în alin.1, potrivit art.146.”

84. La articolul 144, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

“Când măsura reținerii este luată de procuror, dacă acesta consideră că este necesar a se lua măsura arestării preventive, procedează, în termen de 10 de ore de la luarea măsurii reținerii, potrivit art.146.”

85. Articolul 145 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Măsura obligării de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale ori de instanța de judecată, de a nu părăsi localitatea în care locuiește, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură. Măsura poate fi luată numai dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 alin.1.”

86 . Articolul 145 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“În cursul urmăririi penale, durata măsurii prevăzute în alin.1 nu poate depăși 30 de zile. Măsura obligării de a nu părăsi localitatea poate fi prelungită în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate și numai motivat. Prelungirea se dispune de instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile. Dispozițiile art. 159 alin. 6-11 și 12 se aplică în mod corespunzător.”

87. La articolul 145, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Copie de pe încheierea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, a instanței, rămasă definitivă, se comunică secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește învinuitul sau inculpatul."

88. La titlul IV, Capitolul I, după Secțiunea III, se introduce o nouă secțiune, Secțiunea III¹, denumită “Obligarea de a nu părăsi țara”, care are următorul cuprins:

“Secțiunea III¹

Obligarea de a nu părăsi țara

Obligarea de a
nu părăsi țara

At.145¹ – Măsura obligării de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată, de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură.

Dispozițiile art.145 se aplică în mod corespunzător și în cazul măsurii obligării de a nu părăsi țara.

Copie de pe încheierea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, a instanței, rămasă definitivă, se comunică secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește învinuitul sau inculpatul, precum și

organelor de frontieră și se ridică provizoriu pașaportul de către organele în drept."

89. Articolul 146 va avea următorul cuprins:

"Arestarea învinuitului în cursul urmăririi penale Art.146 – Procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există în mod corespunzător vreunul din cazurile prevăzute în art.148, când consideră că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea preventivă a învinuitului, propune luarea acestei măsuri judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale din cadrul instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

Propunerea de arestare trebuie motivată și se prezintă judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale împreună cu dosarul cauzei. Dacă învinuitul este reținut, propunerea de arestare se prezintă judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale în primele 5 ore de la dispunerea reținerii.

Dispozițiile art.149¹ alin.3 se aplică în mod corespunzător.

Învinuitul este adus în fața judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale și va fi asistat de apărător.

Participarea procurorului este obligatorie.

Dispozițiile art. 149¹ alin.4 și 150 se aplică în mod corespunzător.

După ascultarea învinuitului, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale admite sau respinge propunerea de arestare, în aceeași zi, prin încheiere motivată.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în alin.1, dispune, prin încheiere, arestarea preventivă a învinuitului, înainte de expirarea duratei reținerii dacă s-a dispus anterior această măsură, arătând temeiurile care justifică luarea măsurii arestării și fixând durata acesteia, care nu poate depăși 5 zile.

Totodată, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale emite un mandat de arestare a învinuitului. Mandatul cuprinde în mod corespunzător mențiunile arătate în art.151, precum și numele și prenumele învinuitului și durata pentru care este dispusă arestarea acestuia.

Dispozițiile art.152 alin.1 se aplică în mod corespunzător.

Împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale se poate face plângere la instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale.”

90. Articolul 148 alineatul 1, lit.b) și e) va avea următorul cuprins:

“b) infracțiunea este flagrantă, iar pedeapsa închisorii prevăzute de lege este mai mare de un an;”

“e) inculpatul a comis din nou o infracțiune ori din datele existente rezultă necesitatea împiedicării săvârșirii unei alte infracțiuni;”

91. Articolul 148 alineatul 1 litera h) va avea următorul cuprins:

“ h) inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii mai mare de 4 ani și există date certe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol pentru ordinea publică.”

92. La articolul 148 alineatul 1, după litera h) se introduce litera i) cu următorul cuprins:

“i) pentru a se evita exercitarea unor presiunii asupra persoanei vătămate sau o înțelegere frauduloasă cu aceasta ori când există date certe că viața sau integritatea corporală a acestuia este în pericol.”

93. Articolul 148 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“În cazurile prevăzute la lit. c) - g) și i), măsura arestării inculpatului poate fi luată numai dacă pedeapsa închisorii prevăzute de lege este mai mare de 2 ani.”

94. Articolul 149 alineatul 1 prima frază va avea următorul cuprins:

“Durata arestării inculpatului nu poate depăși 30 de zile, afară de cazul când ea este prelungită sau menținută în condițiile legii.”

95. Articolul 149 alineatul 3 se abrogă.

96. După articolul 149 se introduce articolul 149¹ cu următorul cuprins:

“Arestarea inculpatului în cursul urmăririi penale	<u>Art.149¹</u> – Procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există vreunul din cazurile prevăzute în art.148, când consideră că în interesul urmăririi penale este necesară arestarea preventivă a inculpatului, propune luarea
--	--

acestei măsuri judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale din cadrul instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

Propunerea de arestare trebuie motivată și se prezintă judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale împreună cu dosarul cauzei. Dacă inculpatul este reținut sau arestat ca învinuit, propunerea de arestare se prezintă judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale în primele 5 ore de la reținere sau, după caz, în 24 de ore de la arestarea preventivă a învinuitului.

Procurorul, înainte de a formula propunerea de arestare a inculpatului, trebuie să-l asculte pe acesta, în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu.

Inculpatul este adus în fața judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale și va fi asistat de apărător.

În cazul în care inculpatul se află în stare de reținere sau de arestare, potrivit art.146 și din cauza stării sănătății ori din alte motive temeinice nu poate fi adus în fața judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, propunerea de arestare va fi examinată în lipsa inculpatului, în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a formula concluzii.

Dispozițiile art.150 se aplică în mod corespunzător.

Participarea procurorului este obligatorie.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale admite sau respinge propunerea de arestare, prin încheiere motivată, în aceeași zi.

În cazul în care sunt întrunit condițiile prevăzute în alin.1, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune, prin încheiere, arestarea preventivă a inculpatului, arătând temeiurile care justifică luarea măsurii și fixând durata arestării, care nu poate depăși 30 de zile.

Dacă arestarea se solicită în cazul unui învinuit arestat preventiv, arestarea inculpatului nu poate fi dispusă decât pentru zilele care au rămas după scăderea din 30 de zile a perioadei în care învinuitul a fost anterior arestat. Dispozițiile art.146 alin.8 și 9 se aplică în mod corespunzător.

Împotriva încheierii de arestare preventivă se poate face plângere la instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale.”

97. Articolul 150 va avea următorul cuprins:

"Ascultarea inculpatului

Măsura arestării inculpatului poate fi luată numai după ascultarea acestuia de către judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de către instanța de judecată, afară de cazul când inculpatul este dispărut, se află în străinătate, ori se sustrage de la urmărire sau de la judecată, sau se află în una din situațiile prevăzute în art.149¹ alin.4.

În cazul în care inculpatul este dispărut, se află în străinătate ori se sustrage de la urmărire sau de la judecată, când mandatul a fost emis fără ascultarea inculpatului, acesta va fi ascultat imediat ce a fost prins ori s-a prezentat."

98. Articolul 151 alineatele 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

"După întocmirea încheierii prin care s-a dispus arestarea inculpatului, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau președintele completului de judecată emite, de îndată, mandat de arestare.

Dacă prin aceeași încheiere s-a dispus arestarea mai multor inculpați, se emite mandat de arestare separat pentru fiecare dintre ei."

99. Articolul 151 alineatul 3 literele a) și j) vor avea următorul cuprins:

"a) instanța în cadrul căreia funcționează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale care a dispus luarea măsurii arestării inculpatului sau, după caz, instanța de judecată care a dispus luarea acestei măsuri;"

"j) semnătura judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a președintelui completului de judecată."

100. Articolul 152, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Când mandatul de arestare a fost emis după ascultarea inculpatului, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau președintele completului de judecată înmânează un exemplar al mandatului persoanei arestate, iar un alt exemplar îl trimite organului de poliție pentru a fi predat la locul de deținere odată cu arestatul."

101. Articolul 152 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Când mandatul de arestare a fost emis de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, acesta menționează pe mandat data prezentării inculpatului și procedează de îndată la ascultarea lui, după care dispune,

prin încheiere motivată, asupra arestării inculpatului. Dacă între timp cauza a ajuns la instanța de judecată, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale va trimite pe arestat instanței, iar organul de poliție va conduce pe arestat în fața instanței.”

102. Articolul 153 va avea următorul cuprins:

“Obiecții în ceea ce privește identitatea	<u>Art.153</u> – Dacă cel arestat ridică obiecții în contra executării mandatului numai în ce privește identitatea, este condus în fața judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale de la locul unde a fost găsit. Când este necesar, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale cere relații organului judiciar care a emis mandatul.
--	---

Până la rezolvarea obiecțiilor, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, dacă apreciază că nu există pericol de dispariție, dispune punerea în libertate a persoanei împotriva căreia s-a executat mandatul.

Dacă judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale constată că persoana adusă nu este cea arătată în mandat, o pune imediat în libertate, iar dacă constată că obiecțiile sunt nefondate, dispune executarea mandatului, procedându-se potrivit art.152 alin.3 și 4.

Despre activitățile menționate în prezentul articol, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale încheie un proces verbal ce se trimite organului judiciar care a emis mandatul.”

103. Articolul 155 va avea următorul cuprins:

“Prelungirea duratei arestării în cursul	<u>Art. 155</u> – Durata arestării inculpatului poate fi prelungită, în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate și numai motivat.
---	---

urmăririi penale	Prelungirea duratei arestării inculpatului în cursul urmăririi penale poate fi dispusă de instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond sau de instanța corespunzătoare în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.”
---------------------	--

104. Articolul 156 va avea următorul cuprins:

“Propunerea pentru prelungirea	<u>Art. 156</u> Prelungirea duratei arestării prevăzute în art.155 se dispune pe baza propunerii motivate a organului care efectuează urmărirea penală.
--------------------------------------	---

arestării
dispuse în
cursul
urmăririi
penale

Propunerea organului de cercetare penală este avizată de procurorul care exercită supravegherea, și înaintată de acesta cu cel puțin 8 zile înainte de expirarea duratei arestării, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale penale. Acesta, dacă apreciază că nu este cazul ca inculpatul să fie pus în libertate, sesizează, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului, instanța competentă.

Dacă arestarea a fost dispusă de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale din cadrul unei instanțe inferioare celei competente să acorde prelungirea, propunerea se înaintează judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale din cadrul instanței superioare, care, dacă o socotește întemeiată, sesizează instanța potrivit alin.2.

Propunerea se anexează la adresa de sesizare a instanței. În cuprinsul adresei se pot arăta și alte motive care justifică prelungirea arestării decât cele cuprinse în propunere.

Când în aceeași cauză se găsesc mai mulți inculpați arestați pentru care durata arestării preventive expiră la date diferite, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale care sesizează instanța pentru unul din inculpați va sesiza, totodată, instanța cu privire la ceilalți inculpați."

105. Articolul 159 va avea următorul cuprins:

"Procedura
prelungirii
arestării
dispuse în
cursul urmăririi

Art. 159 Dosarul cauzei va fi depus de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale penale, odată cu sesizarea instanței, cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive și va putea fi consultat de apărător.

Inculpatul este adus în fața instanței și va fi asistat de apărător.

În cazul în care inculpatul arestat se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața instanței sau în alte cazuri deosebite în care deplasarea sa nu este posibilă, propunerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența apărătorului, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii.

Participarea procurorului este obligatorie.

În cazul în care instanța acordă prelungirea, aceasta nu va putea depăși 30 de zile.

Instanța se pronunță asupra prelungirii arestării preventive în termen de 24 de ore de la primirea dosarului și

comunică încheierea celor lipsă de la judecată în același termen.

Încheierea prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării poate fi atacată cu recurs de procuror sau de inculpat în termen de 24 de ore de la pronunțare pentru cei prezenți sau de la comunicare pentru cei lipsă. Recursul se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive.

Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus prelungirea arestării preventive nu este suspensiv de executare.

Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanța consideră necesar.

Măsura dispusă de instanță se comunică administrației locului de deținere, care este obligată să o aducă la cunoștința inculpatului.

Dacă încheierea primei instanțe care se pronunță asupra prelungirii arestării preventive nu este atacată cu recurs, instanța este obligată să restituie dosarul judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale în termen de 24 de ore de la expirarea termenului de recurs.

Instanța poate acorda și alte prelungiri, fiecare neputând depăși 30 de zile. Dispozițiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător. Durata maximă a arestării preventive în cursul urmăririi penale este de un an. În mod excepțional, când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, sau când infracțiunea s-a săvârșit în condițiile crimei organizate prevăzute de art.144¹ din Codul penal durata maximă a arestării preventive este de 2 ani.

106. Articolul 160 va avea următorul cuprins:

“Prelungirea arestării inculpatului după trimiterea în judecată până la prima înfățișare	<u>Art.160</u> – Când procurorul dispune, prin rechizitoriu, trimiterea în judecată a inculpatului aflat în stare de arest, dosarul se înaintează instanței competente cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea mandatului de arestare.
--	---

Instanța, în camera de consiliu, procedează potrivit art.300¹ și, în cazul în care consideră necesar, prelungește durata arestării până la prima înfățișare, fără a putea depăși 30 de zile. Dispozițiile art.159 se aplică în mod corespunzător.”

107. După articolul 160 se introduc articolele 160^a, 160^{a1}, 160^{a2} și 160^{a3}, cu următorul cuprins:

"Menținerea arestării la prima înfățișare Art.160^a - În cauzele în care arestarea inculpatului în cursul urmăririi penale s-a prelungit, potrivit art. 160, instanța, în prima zi de înfățișare poate dispune menținerea arestării preventive în condițiile art. 160^{a2} și 300²."

"Arestarea inculpatului în cursul judecății Art.160^{a1} - Instanța poate dispune, în cursul judecății, prin încheiere motivată, arestarea preventivă a inculpatului, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art.143 și există vreunul din cazurile prevăzute în art.148, pe o durată ce nu poate depăși 30 de zile.

Încheierea primei instanțe și a instanței de apel este supusă recursului. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă. Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore iar recursul se judecă în 2 zile. Recursul declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus arestarea nu este suspensiv de executare.

Când instanța dispune arestarea inculpatului, emite un mandat de arestare, care va cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute în art.151.

Față de inculpatul care a mai fost anterior arestat în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale sau al judecății, instanța poate dispune din nou această măsură, dacă au intervenit elemente noi care să facă necesară privarea de libertate."

"Menținerea arestării în cursul judecății Art.160^{a2} - În cursul judecății, în primă instanță, în cazul în care menținerea arestării peste 30 de zile este în interesul soluționării cauzei, instanța, prin încheiere motivată, poate dispune, ori de câte ori este nevoie, menținerea arestării, pentru cel mult 30 de zile de fiecare dată. Încheierea prin care s-a dispus asupra menținerii arestării poate fi atacată cu recurs, prevederile art. 160^{a1} alin.2. aplicându-se în mod corespunzător.

Prevederile alin.1 privind menținerea arestării

sunt aplicabile și în cazul în care arestarea s-a dispus în cursul urmăririi penale și s-a menținut în cursul judecății în fond a cauzei."

"Arestarea și menținerea arestării inculpatului condamnat de instanța de fond

Art.160^{a3} - Dacă inculpatul a fost condamnat de instanța de fond la pedeapsa închisorii sau detențiunii pe viață, dispunându-se arestarea sau menținerea arestării prin hotărâre, la termenul fixat conform art. 375 alin.1 pentru judecarea apelului sau la termenul fixat conform art.385¹² alin.1 pentru judecarea recursului, instanța verifică, din oficiu, legalitatea arestării și dispune, prin încheiere motivată, menținerea sau revocarea acestei măsuri. Arestarea durează în cursul judecării apelului și recursului, până la soluționarea cauzei, afară de cazurile de încetare de drept a măsurii sau dacă instanța nu dispune altfel.

În cazul în care s-a dispus arestarea preventivă în cursul judecării apelului sau recursului, se aplică în mod corespunzător prevederile art.160^{a1}."

108. La Titlul IV, Capitolul I, după articolul 160^a, nou introdus, se introduce Secțiunea IV¹ cu următorul cuprins:

"SECȚIUNEA IV¹

Dispoziții speciale pentru minori

Drepturile proprii și regimul special pentru minori

Art. 160^b - Minorilor reținuți sau arestați preventiv li se asigură, pe lângă drepturile prevăzute de lege pentru deținuții preventiv ce au depășit 18 ani, drepturi proprii și un regim de detenție preventiv special în raport cu particularitățile vârstei lor, astfel încât măsurile privative de libertate luate față de minori în scopul bunei desfășurări a procesului penal ori a împiedicării sustragerii lor de la urmărirea penală, judecată ori de la executarea pedepsei, să nu prejudicieze dezvoltarea fizică, psihică sau morală a minorului.

Învinuiților sau inculpaților minori reținuți sau arestați preventiv li se asigură în toate cazurile asistență juridică obligatorie, organele judiciare fiind obligate să ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu dacă

minorul nu și-a ales unul și pentru ca acesta să poată lua contact direct cu minorul arestat și să comunice cu el.

Când se dispune reținerea sau arestarea preventivă a unui învinuit sau inculpat minor se încunoștințează despre aceasta imediat în cazul reținerii și în 24 de ore în cazul arestării părinții, tutorele, persoana în îngrijirea sau supravegherea căreia se află minorul, alte persoane pe care le desemnează acesta, iar în caz de arestare și serviciul de probațiune și reintegrare socială de pe lângă instanța căreia i-ar reveni să judece, în primă instanță, cauza, consemnându-se aceasta într-un proces verbal.

În timpul reținerii sau arestării preventive, minorii se țin separat de majori, în locuri anume destinate minorilor arestați preventiv.

Respectarea drepturilor și a regimului special prevăzute de lege pentru minorii reținuți sau arestați preventiv este asigurată prin controlul judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, prin vizitarea locurilor de deținere preventivă de către procuror, precum și prin controlul altor organisme abilitate de lege să viziteze deținuții preventiv.

Reținerea minorului la dispoziția organului de cercetare penală sau a procurorului

Art. 160^c- În mod cu totul excepțional, minorul între 13 și 16 ani poate fi reținut la dispoziția organului de cercetare penală sau a procurorului, cu înștiințarea și sub controlul judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, pentru o durată ce nu poate depăși 10 ore, dacă există date certe că minorul a comis o infracțiune pedepsită de lege cu închisoarea de 10 ani sau mai mare.

Reținerea poate fi prelungită, numai dacă se impune, prin încheiere motivată, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, pentru o durată de cel mult 10 ore.

Arestarea preventivă a minorului și prelungirea acesteia

Art. 160^d - Minorul între 13 și 16 ani nu poate fi arestat preventiv decât dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta de care este învinuit este închisoarea de 10 ani sau mai mare și o altă măsură preventivă nu este suficientă.

Durata arestării inculpatului minor este de cel mult 15 zile, iar prelungirea acesteia nu poate fi dispusă decât în

mod excepțional, de fiecare dată cu cel mult 15 zile, fără ca arestarea preventivă a minorului să depășească, în total, 6 luni.

Inculpatul minor mai mare de 16 ani poate fi arestat preventiv pe o durată de cel mult 20 de zile, durata măsurii preventive putând fi prelungită, de fiecare dată cu 20 de zile, fără ca arestarea preventivă a inculpatului minor în cursul urmăririi penale să depășească în total 6 luni. În mod excepțional, când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, arestarea preventivă poate fi prelungită până la 1 an.

Propunerea de prelungire a duratei arestării inculpatului minor la care se referă art.156 alin.2, făcută de organul de cercetare penală și avizată de procurorul care exercită supravegherea, este înaintată judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării.

Durata arestării învinuitului minor este de cel mult 3 zile."

109. Articolul 160¹ va avea următorul cuprins:

“Modalitățile liberării provizorii Art. 160¹ – În tot cursul procesului penal, învinuitul sau inculpatul arestat preventiv poate cere punerea sa în libertate provizorie, sub control judiciar sau pe cauçãoe.”

110. Articolul 160² alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Liberarea provizorie sub control judiciar se poate acorda în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 15 ani."

111. Articolul 160² alineatul2 va avea următorul cuprins:

"Liberarea provizorie sub control judiciar nu se acordă în cazul în care învinuitul sau inculpatul este recidivist ori când din date rezultă necesitatea de a-l împiedica să săvârșească alte infracțiuni sau că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte."

112. După articolul 160² se introduc două articole, articolul 160^{2a} și 160^{2b}, care vor avea următorul cuprins:

"Organul care dispune liberarea provizorie Art.160^{2a} - Liberarea provizorie se dispune, în cursul urmăririi penale de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, și în cursul judecății de instanța de judecată."

"Organul care efectuează controlul judiciar Art. 160^{2b} - Controlul modului în care învinuitul sau inculpatul respectă obligațiile stabilite de organul judiciar revine judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, judecătorului delegat cu executarea, precum și procurorului și organului de poliție."

113. Articolul 160³ va avea următorul cuprins:

"Modificarea sau ridicarea controlului judiciar Art. 160³ – Controlul judiciar poate fi oricând modificat sau ridicat, în total sau în parte, pentru motive temeinice, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată."

114. Articolul 160⁴ va avea următorul cuprins:

"Condițiile liberării Art. 160⁴ – Liberarea provizorie pe cauçãoune se poate acorda, la cerere, când s-a depus cauçãounea și sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 160² alin.1 și 2.
Pe timpul liberării provizorii, învinuitul sau inculpatul este obligat să se prezinte la chemarea organelor judiciare, să comunice orice schimbare de domiciliu sau reședință și să respecte obligațiile prevăzute în art.160² alin.3 pe care organul judiciar le dispune."

115. Articolul 160⁵ alineatele 1, 2 și 3 va avea următorul cuprins:

"Cauționunea garantează respectarea de către învinuit sau inculpat a obligațiilor ce-i revin în timpul liberării provizorii.

Cuantumul cauționunii este de cel puțin 5.000.000 lei

Consemnarea cauționunii se face pe numele învinuitului sau inculpatului și la dispoziția organului care a stabilit cuantumul cauționunii."

116. Articolul 160⁵ alineatul 4 litera b) va avea următorul cuprins:

"b) se constată, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanță, prin încheiere, că nu mai există temeiurile care au justificat măsura arestării preventive."

117. La articolul 160⁵ alineatul 4, după litera c) se introduce litera c¹), cu următorul cuprins:

“c¹) se dispune amânarea pronunțării hotărârii de condamnare și se ia o măsură în folosul comunității, potrivit art. 360¹ - 360⁴,”

118. La articolul 160⁵ alineatul 4, după litera e), se introduce litera f), cu următorul cuprins:

"f) cererea de liberare provizorie a fost respinsă potrivit art.160^{8a} alin.6."

119. Articolul 160⁶ alineatele 5 și 6 vor avea următorul cuprins:

“Competența de rezolvare a cererii revine, în cursul urmăririi penale, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, iar în cursul judecății, instanței sesizate cu judecarea cauzei.

Cererea depusă la organul de cercetare penală ori la administrația locului de deținere se înaintează, în termen de 24 de ore, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanței competente, după cum cauza se află în curs de urmărire penală sau de judecată."

120. Articolul 160⁷ va avea următorul cuprins:

“Măsurile premergătoare examinării cererii	<u>Art. 160⁷</u> - Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța verifică dacă cererea de liberare provizorie cuprinde mențiunile prevăzute la art. 160 ⁶ alin. 3 și 4 și, dacă este cazul, ia măsuri pentru completarea acestuia. Când cererea este depusă la instanță înaintea termenului de judecată, aceste obligații revin președintelui, care procedează și la încunoștințarea petiționarului despre termenul de judecare a cererii.
--	---

Când cererea este făcută de o altă persoană decât învinuitul sau inculpatul, din cele arătate în art. 160⁶ alin. 1, organul competent să o rezolve întreabă pe învinuit sau inculpat dacă își însușește cererea, iar declarația acestuia se consemnează pe cerere."

121. Articolul 160⁸ va avea următorul cuprins:

“Examinarea și admiterea în principiu a cererii	<u>Art. 160⁸</u> – Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța examinează, de urgență, cererea, verificând dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea în principiu a
---	---

acesteia.

În cazul cererii de liberare pe cauțiune, dacă judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, stabilește cuantumul cauțiunii și termenul în care cauțiunea trebuie depusă, încunoștințând despre aceasta persoana care a făcut cererea.

Dacă judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și, în cazul cererii de liberare pe cauțiune, că a fost depusă și dovada de consemnare a cauțiunii, admite în principiu cererea și fixează termenul pentru soluționarea ei.

Dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și dovada de consemnare a cauțiunii nu a fost depusă, cererea se respinge.

art. 160⁸ se introduce articolul 160^{8a}, cu

122. După
următorul cuprins:
“Soluționarea
cererii

Art.160^{8a} - Soluționarea cererii se face de către judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, după ascultarea învinuitului sau inculpatului asistat de apărător și în prezența procurorului, iar de către instanță, după ascultarea învinuitului sau inculpatului precum și a concluziilor apărătorului și ale procurorului.

În cazul în care se constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și cererea este întemeiată, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța admite cererea și dispune punerea în libertate provizorie a învinuitului sau inculpatului.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța, în cazul admiterii cererii de liberare provizorie, stabilește și obligațiile ce urmează a fi respectate de învinuit sau inculpat.

Copie de pe dispozitivul încheierii ori un extras al acesteia se trimite administrației locului de deținere și organului de poliție în a cărui rază teritorială locuiește învinuitul sau inculpatul. Persoanele interesate se încunoștințează.

Administrația locului de deținere este obligată să ia măsuri pentru punerea de îndată în libertate a învinuitului sau inculpatului, dacă se dispune liberarea provizorie a acesteia.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, când cererea este neîntemeiată sau când aceasta a fost făcută de către o altă persoană și nu a fost însușită de învinuit sau inculpat, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța respinge cererea."

123. Articolul 160⁹ va avea următorul cuprins:

"Plângerea și
recursul împotriva
încheierilor privind
liberarea provizorie

Art. 160⁹ - Împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale prin care s-a admis sau s-a respins cererea de liberare provizorie se poate face plângere de învinuit sau inculpat ori de procuror, în 3 zile de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă, la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.

Plângerea se va cerceta în camera de consiliu.

Învinuitul sau inculpatul este adus la judecarea plângerii numai când instanța consideră necesar.

Instanța se pronunță în aceeași zi asupra admiterii sau respingerii plângerii.

Încheierea instanței prin care s-a admis sau s-a respins, în cursul judecății, cererea de liberare provizorie este supusă recursului.

Dosarul va fi înaintat instanței de recurs în termen de 24 de ore.

Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă

Recursul se judecă în termen de 48 de ore. Inculpatul este adus la judecarea recursului numai când instanța consideră că este necesar. Participarea procurorului este obligatorie

Dosarul se restituie judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale în 24 de ore de la soluționarea recursului."

124. Articolul 160¹⁰ va avea următorul cuprins.
"Revocarea liberării Art. 160¹⁰ - Liberarea provizorie poate fi revocată dacă:

a) se descoperă fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la data admiterii cererii de liberare provizorie și care justifică arestarea învinuitului sau inculpatului;

b) învinuitul sau inculpatul nu îndeplinește, cu rea credință obligațiile ce-i revin potrivit art. 160² alin. 3 și 160⁴ alin. 2 sau încearcă să zădărnicească aflarea adevărului ori săvârșește din nou, cu intenție, o infracțiune pentru care este urmărit sau judecat.

Revocarea liberării provizorii se dispune de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale și de instanță, prin încheiere, cu ascultarea învinuitului sau inculpatului asistat de apărător. Revocarea se dispune și în lipsa învinuitului sau inculpatului, când acesta fără motive temeinice, nu se prezintă la chemarea făcută.

În caz de revocare a liberării provizorii, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța dispune arestarea preventivă a învinuitului sau inculpatului și emite un nou mandat de arestare.

Împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale prin care s-a dispus revocarea liberării provizorii se poate face plângere, în 3 zile de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă, la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.

Încheierea instanței prin care s-a dispus în cursul judecății revocarea liberării provizorii este supusă recursului.

Dispozițiile art. 160⁹ se aplică în mod corespunzător."

125. Articolul 162 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În cazul în care procurorul sau instanța de judecată constată că învinuitul sau inculpatul se află în vreuna din situațiile arătate în art. 113 sau 114 din Codul penal, în cursul urmăririi penale procurorul sesizează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale pentru a dispune luarea, în mod provizoriu, a măsurii de siguranță corespunzătoare, iar în cursul

judecății instanța de judecată dispune ea însăși luarea, în mod provizoriu, a măsurii de siguranță."

126. La articolul 162, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța de judecată dispune luarea măsurii de siguranță numai după ascultarea învinuitului ori inculpatului și în prezența apărătorului și a procurorului."

127. Articolul 162, alineatul 2, devenit alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire a internării provizorii și, totodată, sesizează comisia medicală competentă să avizeze internarea bolnavilor mintali și a toxicomanilor periculoși."

128. Articolul 171 alineatele 2 și 3 vor avea următorul cuprins:

"Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, militar în termen, militar cu termen redus, rezervist concentrat sau mobilizat, elev al unei instituții militare de învățământ, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este arestat chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

În cursul judecății, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare."

129. La articolul 171, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Când asistența judiciară este obligatorie, dacă apărătorul ales nu se prezintă, în mod repetat, la data stabilită pentru efectuarea unui act de urmărire penală sau la termenul de judecată fixat, îngreunând astfel în mod voit desfășurarea și soluționarea procesului penal, organul judiciar desemnează un apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordându-i timpul necesar pentru pregătirea apărării."

130. Articolul 172 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Când asistența juridică este obligatorie, organul de urmărire penală sau, după caz, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale va asigura prezența apărătorului la ascultarea învinuitului sau inculpatului."

131. Art.172 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

"Inculpatul arestat are dreptul să ia contact cu apărătorul, asigurându-i-se confidențialitatea convorbirilor. În mod excepțional, când interesul urmăririi cere, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, din oficiu sau la propunerea organului de cercetare penală, poate dispune, prin încheiere motivată, interzicerea luării de contact a inculpatului arestat cu apărătorul, o singură dată, pe o durată de cel mult 5 zile."

132. Articolul 172 alineatul 6 va avea următorul cuprins:

"Apărătorul are dreptul de a se plânde procurorului potrivit art. 275, și, în cazul în care inculpatul este arestat, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, dacă cererile sale nu au fost acceptate; în situațiile prevăzute în alin. 2, 4 și 5, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, procurorul este obligat să rezolve plângerea în cel mult 48 de ore."

133. Articolul 174 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) la judecarea cauzei în primă instanță ori la judecarea ei după desființarea hotărârii în apel sau după casare de către instanța de recurs, numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecății este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani";

134. Articolul 175 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Chemarea unei persoane în fața organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a instanței de judecată se face prin citație scrisă. Citarea se poate face și prin notă telefonică sau telegrafică."

135. Articolul 176 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) denumirea organului de urmărire penală, a instanței pe lângă care funcționează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a instanței de judecată care emite citația, sediul său, data emiterii și numărul dosarului;"

136. Articolul 177 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“În caz de schimbare a adresei arătate în declarația învinuitului sau inculpatului, acesta este citat la noua sa adresă, numai dacă a încunoștințat organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale ori instanța de judecată de schimbarea intervenită sau dacă organul judiciar apreciază, pe baza datelor obținute, potrivit art. 180 că s-a produs o schimbare de adresă.”

137. Articolul 177 alineatul 8 va avea următorul cuprins:

“Dacă învinuitul sau inculpatul locuiește în străinătate, citarea se face prin scrisoare recomandată, în afară de cazul când prin lege se dispune altfel. Avizul de primire a scrisorii recomandate, semnat de destinatar sau de o altă persoană care îl înlocuiește, ține loc de dovadă a îndeplinirii procedurii. În cazul în care scrisoarea nu poate fi înmănată datorită refuzului primirii ei sau din orice alt motiv, precum și în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poștă a resortisanților săi, citația se va afișa la ușa parchetului sau a instanței, după caz.”

138. Art. 177 alineatul 9 va avea următorul cuprins:

“Citarea altor persoane decât învinuitul sau inculpatul se face potrivit dispozițiilor din prezentul articol. Unitățile la care se referă art.145 din Codul penal și alte persoane juridice se citează la sediul acestora.”

139. Articolul 178 alineatul 4 va avea următorul cuprins:

“Citația destinată unei unități din cele la care se referă art.145 din Codul penal sau altei persoane juridice se predă la registratură sau funcționarului însărcinat cu primirea corespondenței. Dispozițiile alin.2 se aplică în mod corespunzător.

140. Articolul 181 alineatul 1 prima frază va avea următorul cuprins:

“Dovada de primire a citației trebuie să cuprindă numărul dosarului, denumirea organului de urmărire penală, a instanței pe lângă care funcționează judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a instanței de judecată care a emis citația, numele, prenumele și calitatea persoanei citate, precum și data pentru care este citată.”

141. Articolul 183 va avea următorul cuprins:

“Mandatul de aducere	<u>Art. 183</u> – O persoană poate fi adusă în fața organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a instanței de judecată pe baza unui
-------------------------	--

mandat de aducere, întocmit potrivit dispozițiilor art. 176, dacă fiind anterior citată nu s-a prezentat, iar ascultarea ori prezența ei este necesară.

Învinuitul sau inculpatul poate fi adus cu mandat chiar înainte de a fi chemat prin citație, dacă organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța constată motivat că în interesul rezolvării cauzei se impune această măsură.

Persoanele aduse cu mandat potrivit alin. 1 și 2 nu pot rămâne la dispoziția organului judiciar decât numai timpul strict necesar pentru audierea lor, în afara cazului când s-a dispus reținerea ori arestarea preventivă a acestora

Persoana adusă cu mandat de aducere este ascultată de către organul judiciar de îndată, iar dacă aceasta nu este posibil, în 24 de ore."

142. Articolul 184 va avea următorul cuprins:

"Executarea mandatului de aducere

Art.184. Mandatul de aducere se execută prin organele poliției.

Dacă persoana arătată în mandatul de aducere nu poate fi adusă din motive de boală, cel însărcinat cu executarea mandatului constată aceasta printr-un proces-verbal, care se înaintează de îndată organului de urmărire penală, judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale ori instanței de judecată.

Dispozițiile alin.2 se aplică și în cazul în care persoana arătată în mandat, cu excepția învinuitului sau inculpatului, nu poate fi adusă din orice altă cauză.

Dacă cel însărcinat cu executarea mandatului de aducere nu găsește persoana prevăzută în mandat la adresa indicată, face cercetări și dacă acestea au rămas fără rezultat, încheie un proces-verbal care va cuprinde mențiuni despre cercetările făcute.

Dacă învinuitul sau inculpatul refuză să se supună mandatului sau încercă să fugă, va fi

constrâns la aceasta.

Organul însărcinat cu executarea mandatului nu poate intra în domiciliul învinutului sau inculpatului decât între orele 6 și 21.

Executarea mandatelor de aducere privind pe militari se face prin comandantul unității militare sau prin comandantul garnizoanei."

143. Articolul 188 va avea următorul cuprins:

"Calcularea termenelor în cazul măsurilor preventive	<u>Art.188.</u> - În calcularea termenelor privind măsurile preventive, ora sau ziua de la care începe și la care se sfârșește termenul intră în durata acestuia."
--	--

144. La articolul 189 se introduc două alineate care devin alineatele 2 și 3, cu următorul cuprins:

"Cheltuielile judiciare prevăzute în alin.1, avansate de stat, sunt cuprinse distinct, după caz, în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Justiției, Ministerului Public și Ministerului de Interne.

Cheltuielile judiciare prevăzute în alin.1, avansate de stat din bugetele Ministerului Justiției și Ministerului Public, pe care sunt obligați, prin hotărârea instanței sau prin ordonanța procurorului, să le suporte, potrivit art.192, inculpatul, celelalte părți ori persoanele cărora li s-a respins sau care și-au retras apelul, recursul ori cererea, constituie venituri ale bugetului de stat și se cuprind distinct în bugetul Ministerului Justiției, potrivit legii."

145. Articolul 190 alineatul 1 și 2 vor avea următorul cuprins:

"Martorul, expertul și interpretul chemați de organul de urmărire penală, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale ori de instanța de judecată au dreptul la restituirea cheltuielilor de transport, întreținere, locuință și a altor cheltuieli necesare, prilejuite de chemarea lor.

Martorul, expertul și interpretul care sunt salariați au dreptul și la venitul de la locul de muncă, pe durata lipsei de la serviciu prilejuită de chemarea la organul de urmărire penală, la judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau la instanța de judecată."

146. Articolul 191 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În caz de condamnare, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind interpreții

desemnați de organele judiciare, potrivit legii precum și în cazul în care s-a dispus acordarea de asistență gratuită, care rămân în sarcina statului."

147. Articolul 192 alineatul 1 punctul 2 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) inculpat, dacă s-a dispus înlocuirea răspunderii penale sau există o cauză de nepedepsire;"

148. Articolul 192 alineatul 1 punctul 2 litera c) va avea următorul cuprins:

"c) partea vătămată, în caz de retragere a plângerii sau de introducere tardivă a plângerii".

149. La articolul 192, după alineatul 5, se adaugă un nou alineat cu următorul cuprins:

"Cheltuielile pentru plata interpreților desemnați de organele judiciare, potrivit legii, pentru asistarea părților rămân, în toate cazurile, în sarcina statului".

150. Articolul 195 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se îndreaptă de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat sau din oficiu."

151. Articolul 195 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"Despre îndreptarea efectuată, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța de judecată, după caz, întocmește un proces verbal sau o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat."

152. Articolul 196 va avea următorul cuprins:

"Dispozițiile art.195 se aplică și în cazul când organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța, ca urmare a unei omisiuni vădite, nu s-a pronunțat asupra sumelor pretinse de martori, experți, interpreți, apărători, potrivit art.189 sau 190, precum și cu privire la restituirea lucrurilor sau la ridicarea măsurilor asiguratorii."

153. Articolul 198 alineatul 1 partea de început va avea următorul cuprins:

“Următoarele abateri săvârșite în cursul procesului penal se sancționează cu amendă judiciară de la 200.000 lei la 5.000.000 lei:”

154. Articolul 198 alineatul 1, litera e), va avea următorul cuprins:

"e) neîndeplinirea de către orice persoană a obligației de prezentare, la cererea organului de urmărire penală, a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a instanței de judecată, a obiectelor ori înscrisurilor cerute de acestea, precum și neîndeplinirea aceleiași obligații de către conducătorul unității sau de cel însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei obligații."

155. Articolul 198 alineatul 1 litera g) va avea următorul cuprins:

"g) neluarea, de către conducătorul unității în cadrul căreia urmează a se efectua o expertiză, a măsurilor necesare pentru efectuarea acesteia sau pentru efectuarea la timp a expertizei;"

156. La articolul 198 alineatul 1, după litera g) se introduce litera g¹)cu următorul cuprins:

"g¹) neîndeplinirea în mod nejustificat de către organul de cercetare penală a dispozițiilor date de procuror, potrivit legii, sau neprezentarea, în mod nejustificat, a dosarelor ori actelor de urmărire penală, în termenul prevăzut de lege;"

157. Articolul 198 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Lipsa nejustificată a apărătorului, ales sau desemnat din oficiu, când asistența juridică a învinuitului sau inculpatului este obligatorie potrivit legii, se sancționează cu amendă judiciară de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei."

158. La articolul 198, după alineatul 2, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Amenzile judiciare aplicate de procuror sau de instanța de judecată constituie venituri ale bugetului de stat și se cuprind distinct în bugetul Ministerului Justiției, potrivit legii."

159. Articolul 199 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Amenda se aplică de organul de urmărire penală prin ordonanță, iar de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale și de instanța de judecată prin încheiere."

160. Articolul 199 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Dacă persoana amendată justifică de ce nu a putut îndeplini obligația sa, organul de urmărire penală, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța de judecată, apreciind, dispune scutirea sau reducerea amenzii.”

161. După Titlul V din Partea Generală se introduce Titlul VI, denumit "Dispoziții privind urmărirea și judecarea persoanelor juridice", care va avea următorul cuprins:

" Titlul VI

Dispoziții privind urmărirea și judecarea persoanelor juridice"

Dispoziții generale Art. 199¹ - Dispozițiile Codului de procedură penală se aplică și în cazul infracțiunilor săvârșite de persoanele juridice, cu completările și derogările prevăzute în acest titlu.

Acțiunea penală împotriva persoanei juridice Art. 199² - Acțiunea penală care are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanei juridice se exercită față de reprezentantul legal al acesteia.

În cazul în care acțiunea penală pusă în mișcare împotriva persoanei juridice este exercitată pentru aceeași faptă sau pentru fapte conexe și împotriva reprezentantului său legal, organul de urmărire penală sau instanța competentă a judeca fapta desemnează un mandatar pentru a reprezenta persoana juridică în calitatea acesteia de învinuit sau de inculpat.

Îndeplinirea actelor procesuale și procedurale Art. 199³ - Reprezentantul legal al persoanei juridice o reprezintă pe aceasta în îndeplinirea actelor procesuale și procedurale.

Dispoziții privind competența teritorială Art.199⁴ – Competența după teritoriu în cazul infracțiunilor săvârșite de persoanele juridice este determinată de:

a) locul unde a fost săvârșită infracțiunea;

- b) locul unde a fost prins făptuitorul;
- c) locul unde locuiește făptuitorul persoană fizică;
- d) locul unde își are sediul persoana juridică;
- e) locul unde locuiește persoana vătămată sau unde aceasta își are sediul.

Prevederile art.30 alin.2-4 se aplică în mod corespunzător.

Inaplicabilitatea
unor măsuri de
constrângere

Art.199⁵ - Împotriva reprezentantului legal al persoanei juridice, față de care se exercită acțiunea penală, se poate lua, în această calitate, numai măsuri de constrângere aplicabile martorilor.

Supunerea
persoanei juridice
unui control
judiciar

Art.199⁶ - În cursul urmăririi penale, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau instanța în cursul judecării, poate să dispună punerea persoanei juridice sub control judiciar, dacă consideră că aceasta este necesară pentru asigurarea unei bune desfășurări a procesului penal.

Organul judiciar care ia această măsură dispune ca persoana juridică să respecte una sau mai multe din următoarele obligații:

- a) depunerea unei cauțiuni, fixate de organul judiciar, al cărui quantum nu poate fi mai mic de 10 milioane;
- b) interdicția de a exercita anumite activități profesionale sau sociale, dacă infracțiunea a fost comisă în exercitarea sau cu ocazia exercitării acestor activități;
- c) interdicția de a emite cecuri, altele decât cele care permit retragerea fondurilor de către trăgător în raport cu trasul sau cele care sunt certificate ori de a folosi cărțile de plată.

Calea de atac
împotriva hotărârii
privind punerea
sub control

Art.199⁷ - Împotriva încheierii judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale prin care s-a luat măsura punerii sub control a persoanei juridice se poate face plângere, în 3 zile de la comunicarea măsurii, la instanța căreia i-ar reveni competența să judece în primă instanță.

Încheierea instanței prin care s-a luat măsura punerii sub control a persoanei juridice poate fi atacată cu recurs în

3 zile de la pronunțare pentru cei prezenți și de la comunicare pentru cei lipsă."

162. Articolul 208 alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

"d) ofițerii Poliției de frontieră, precum și ofițerii anume desemnați din Ministerul de Interne, pentru infracțiunile de frontieră;"

163. Articolul 209 alineatele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

Urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror, în cazul infracțiunilor prevăzute în art.155-173, 174-177, 179, 189 alin.3, art.190, 191, 211 alin.3, art.212, 236, 236¹, 238, 239, 239¹, 250, 252, 254, 255, 257, 261³, 265, 266, 267, 267¹, 268, 273-276, 279¹, 280, 280¹, 302², 317, 323 alin.2 și 356-361 din Codul penal, în cazul infracțiunilor arătate în art.27 pct.1 lit.b) și c), art.28¹ pct.1 lit.b) și c) art.28² pct.1 lit.b) și art.29 pct.1 din acest cod, în cazul infracțiunilor săvârșite în condițiile crimei organizate prevăzute în art.144¹ din Codul penal, precum și în cazul infracțiunilor împotriva protecției muncii.

Este competent să efectueze urmărirea penală, în cazurile prevăzute în alineatul precedent, și să exercite supravegherea asupra activității de cercetare penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza. Procurorul de la parchetul ierarhic superior poate să efectueze urmărirea penală și să exercite supravegherea asupra actelor de cercetare penală în aceste cazuri dacă este în interesul urmăririi penale. În cauzele de competența tribunalului militar teritorial este competent să efectueze urmărirea penală procurorul de la parchetul de pe lângă tribunalul militar teritorial, precum și procurorul de la parchetul militar care este competent în circumscripția teritorială prevăzută de lege."

164. La articolul 209, după alineatul 4, se introduce un alineat nou, care devine alineatul 5, cu următorul cuprins:

" Procurorul de la parchetul ierarhic superior poate să dispună, prin ordonanță motivată, efectuarea urmăririi penale de către procurorul de la alt parchet egal în grad cu cel competent."

165. Articolul 209 alineatul 5 , care devine alineatul 6, va avea următorul cuprins:

"Atunci când urmărirea penală este efectuată de procuror, rechizitoriul este supus, după caz, confirmării prim-procurorului parchetului sau confirmării procurorului general al parchetului de pe lângă Curtea de apel,

iar când urmărirea este făcută de acesta, confirmare se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, rechizitoriul este supus confirmării procurorului șef de secție, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, confirmarea se face de către procurorul general al acestui parchet.”

166. Articolul 216 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"De asemenea, procurorul veghează ca nici o persoană să nu fie reținută, decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege."

167. Articolul 217 alineatul 3 se abrogă.

168. La articolul 219 după alineatul 2 se introduce un nou alineat, alineatul 3, cu următorul cuprins:

"În cazul neîndeplinirii, de către organul de cercetare penală, a dispozițiilor date de procuror, acesta va sesiza conducătorul organului de cercetare penală, care are obligația ca în termen de 3 zile de la sesizare să comunice procurorului măsurile dispuse."

169. La Titlul I din Partea Specială, după Capitolul III, se introduce un nou Capitol, care devine Capitolul III¹, denumit "Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale", cu următorul cuprins:

"Capitolul III¹

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale

"Organ judiciar cu atribuții proprii

Art. 220¹ – Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale funcționează în cadrul fiecărei instanțe judecătorești, ca organ judiciar cu atribuții proprii în desfășurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale este independent în relațiile cu celelalte organe judiciare și își exercită atribuțiile numai în temeiul legii și în cadrul acesteia."

Competența judecătorului cu atribuții în cursul

Art. 220² - Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale își exercită controlul judecătoresc prin:
a) luarea, înlocuirea, încetarea sau revocarea măsurii

urmăririi penale

- obligării de a nu părăsi localitatea, a obligării de a nu părăsi țara și a arestării preventive, prevăzute în art. 136 alin. 1 lit. b – d;
- b) dispunerea liberării provizorii și revocarea ei, potrivit art. 160¹ și următoarele;
 - c) dispunerea efectuării perchezițiilor, potrivit art. 100;
 - d) dispunerea luării, în mod provizoriu a măsurii de siguranță a obligării la tratament medical și a internării medicale, prevăzute în art. 113 și 114 din Codul penal, potrivit art. 162 din Codul de procedură penală;
 - e) autorizarea necesară prevăzută în art. 91¹ și 91² în cazul înregistrărilor unor convorbiri sau comunicării;
 - f) audierea martorilor a căror identitate este protejată, potrivit art. 86¹;
 - g) audierea martorului în instanță, fără a fi prezent, potrivit art. 86²;
 - h) dispunerea protejării deplasărilor martorului potrivit art. 86⁴;
 - i) alte acte procesuale și procedurale prevăzute de lege.

Modul de sesizare

Art. 220³ – Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale este sesizat în cazurile prevăzute de lege de procuror, de învinuit sau inculpat, de alte persoane interesate ori se sesizează din oficiu.

Dispunerea prin încheiere

Art. 220⁴ – Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune prin încheiere motivată, semnată de el și grefier.

Împotriva încheierii se poate face, după caz, plângere sau recurs, potrivit legii.

Obligativitatea măsurilor

Art. 220⁵ – Măsurile dispuse de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt obligatorii pentru organele de cercetare penală și pentru procurorul care exercită supravegherea activității acestor organe."

170. Articolul 222 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Plângerea este încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică, căreia i s-a cauzat o vătămare prin infracțiune."

171. Articolul 223 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Denumitul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau de către o persoană juridică, despre săvârșirea unei infracțiuni."

172. După articolul 224 se introduc articolele 224¹- 224⁵, cu următorul conținut:

“Actele
premergătoare
efectuate de
investigatorii
acoperiți

Art.224¹ – În cazul în care există indicii temeinice că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea unei infracțiuni în condițiile crimei organizate sau care constituie o amenințare la adresa siguranței naționale, trafic de stupefiante și de arme, spălare a banilor, falsificare de monede sau alte valori ori a unei alte infracțiuni grave care nu poate fi descoperite sau făptuitorii nu pot fi identificați prin alte mijloace, pot fi folosiți, în vederea strângerii datelor privind existența infracțiunii și identificarea persoanelor față de care există presupunerea că au săvârșit o infracțiune, investigatori sub o altă identitate decât cea reală. Aceștia sunt lucrători operativi din Ministerul de Interne precum și din organele de stat care desfășoară, potrivit legii, activități de informații pentru realizarea siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, și pot fi folosiți numai pe o perioadă determinată, în condițiile prevăzute în art.224²-224³.

Autorizarea
folosirii
investigatorilor
acoperiți

Art.224² – Persoanele prevăzute în art. 224¹ pot efectua investigații numai cu autorizarea motivată a judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, competent potrivit legii, la propunerea procurorului. În cazuri de urgență și temeinic justificate, autorizarea poate fi dată și de procurorul desemnat de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Autorizarea este dată în formă scrisă, pentru o perioadă de cel mult 60 de zile și poate fi prelungită pentru motive temeinic justificate. Fiecare prelungire nu poate depăși 30 de zile, iar durata totală a autorizării, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, nu poate depăși un an.

În solicitarea adresată procurorului, se vor menționa datele și indiciile privitoare la faptele și persoanele față de care există presupunerea că au săvârșit o infracțiune, precum și perioada pentru care se cere autorizarea.

Drepturile
investigatorilor
acoperiți

Art.224³ – Investigatorul acoperit culege date și informații în baza autorizației emise de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, de procuror, în condițiile legii.

Investigatorul acoperit poate pătrunde în domiciliul ori în reședința unei persoane folosind identitatea atribuită conform art.224¹, numai cu autorizarea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, iar în cazuri de urgență și temeinic justificate cu autorizarea procurorului, dar numai cu consimțământul acelei persoane. În aceste cazuri investigatorul acoperit este obligat să ceară de îndată acordul judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale.

Folosirea datelor
obținute de
investigatorii
acoperiți

Art.224⁴ – Datele și informațiile obținute de investigatorul acoperit pot fi folosite numai în cauza penală și în legătură cu persoanele la care se referă autorizația emisă de procuror.

Aceste date și informații vor putea fi folosite și în alte cauze sau în legătură cu alte persoane, numai dacă sunt întrunite condițiile arătate în art.224¹ - 224³.

Măsurile de
protecție a
investigatorilor
acoperiți

Art.224⁵- Identitatea reală a investigatorilor acoperiți nu poate fi dezvăluită în timpul ori după terminarea acțiunii acestora.

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau, după caz, procurorul competent să autorizeze folosirea unui investigator acoperit are dreptul să-i cunoască adevărata identitate, dacă există motive temeinice, cu respectarea secretului profesional.”

173. Articolul 227 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Obligațiile prevăzute în alineatul precedent revin și oricărui funcționar care a luat cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile."

174. Articolul 228 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Organul de urmărire penală, sesizat în vreunul din modurile prevăzute în art.221, dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art.10."

175. Articolul 228 alineatul 2 se abrogă.

176 . La articolul 228, după alineatul 3, devenit alineatul 2, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Rezoluția și procesul-verbal de începere a urmăririi penale, emise de organul de cercetare penală, se supun confirmării procurorului care exercită supravegherea activității de cercetare penală, în termen de cel mult 48 de ore de la data începerii urmăririi penale, organele de cercetare penală fiind obligate să prezinte totodată și dosarul cauzei."

177. Articolul 228 alineatul 4, va avea următorul cuprins:

"Dacă din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor premergătoare efectuate după primirea plângerii sau denunțului, rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute în art. 10, organul de urmărire penală înaintează procurorului actele încheiate, cu propunerea de a nu începe urmărirea penală."

178. La articolul 228, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale se poate face plângere la instanța de judecată, potrivit art.278¹ și următoarele."

179. Articolele 230 și 231 se abrogă.

180. Articolul 232 va avea următorul cuprins:

"Restituirea	<u>Art.232-</u> Dacă procurorul i-a restituit, în temeiul
dosarului pentru	art.228 alin.5, actele și dosarul, organul de urmărire penală
începerea sau	începe urmărirea penală, procedând la efectuarea acesteia,
continuarea	potrivit legii și ținând seama de împrejurările speciale ale
cercetării penale	fiecărei cauze."

181. Articolul 233 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Art.233 – În cursul efectuării cercetării penale, dacă organul de cercetare consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a învinuitului, face propuneri în acest sens și le înaintează procurorului."

182. Articolul 234 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Organul de cercetare penală, dacă consideră că sunt întrunite și condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, procedează în același mod."

183. Articolul 236 va avea următorul cuprins:

"Propunere de arestare preventivă a inculpatului și procedura arestării	<u>Art.236.</u> – Procurorul sesizat potrivit art.234, dacă pune în mișcare acțiunea penală și dacă apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru luarea măsurii arestării preventive a inculpatului, propune judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale luarea acestei măsuri.
---	--

Judecătorul sesizat conform alin. 1 procedează potrivit art.149¹."

184. Articolul 238 va avea următorul cuprins:

"Extinderea cercetării penale	<u>Art.238</u> – Organul de cercetare penală, dacă constată fapte noi în sarcina învinuitului sau inculpatului ori împrejurări noi care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale ori s-a pus în mișcare acțiunea penală sau date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea acelei fapte, este obligat să facă propuneri în acest sens, în termen de cel mult 3 zile de la data constatării acestora, pe care le înaintează procurorului, care va decide, prin rezoluție, în cel mult 5 zile, în privința extinderii cercetărilor penale sau schimbării încadrării juridice."
----------------------------------	--

185. Articolul 240 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Măsura suspendării se comunică persoanei vătămate. După comunicare, dosarul se restituie organului de cercetare penală."

186. Articolul 242 alin.1 va avea următorul cuprins:

"Încetarea urmăririi penale are loc când se constată existența vreuneia dintre cazurile prevăzute în art.10 lit.f) -j) și există învinuit sau inculpat în cauză."

187. Articolul 243 alin.1 va avea următorul cuprins:

"Organul de cercetare penală, când constată existența vreunuia din cazurile prevăzute în art.10 lit.f) - j), înaintează procurorului dosarul împreună cu propuneri de încetare a urmăririi penale."

188. Articolul 243 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Când cazul de încetare a urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, procurorul trebuie să se pronunțe asupra încetării urmăririi penale în aceeași zi în care a primit dosarul de la organul de cercetare penală și să ceară de îndată judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, care a luat măsura arestării, revocarea acesteia. Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale penală trebuie ca, în 24 de ore de la primirea de la procuror a dosarului împreună cu un referat în care se menționează cazul sau cazurile de încetare a urmăririi penale constatate, să dispună, prin încheiere, revocarea măsurii și punerea de îndată în libertate a învinuitului sau inculpatului și să restituie dosarul procurorului, în același termen, împreună cu o copie a încheierii.”

189. După articolul 243, se introduce articolul 243¹, cu următorul cuprins:

"Încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art. 90¹ din Codul penal

Art.243¹- Când se dispune încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art.90¹ din Codul penal, procurorul aplică și amenda cu caracter administrativ potrivit art.91 din Codul penal.

Împotriva ordonanței prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale potrivit alin.1, se poate face plângere în termen de 5 zile de la înștiințarea prevăzută în art.246, în condițiile art.275 și următoarele.

Punerea în executare a ordonanței prin care s-a aplicat sancțiunea cu caracter administrativ a amenzii se face după expirarea termenului prevăzut în alin.2, iar dacă s-a făcut plângere și a fost respinsă, după respingerea acesteia.

Amenzile cu caracter administrativ aplicate de procurori constituie venituri extrabugetare ale Ministerului Public, potrivit legii."

190. Articolul 245 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

“a) revocării măsurilor asigurătorii luate în vederea executării pedepsei amenzii;”

191. La art.245, după alineatul 2, se introduc două alineate, care vor deveni alineatele 3 și 4, cu următorul cuprins:

“În cazul în care încetarea urmăririi penale privește un învinuit sau inculpat arestat, în ordonanță se va face mențiune și cu privire la revocarea arestării preventive dispusă de către judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, potrivit art.243 alin.3.

Dacă s-a dispus încetarea urmăririi penale pentru cazul prevăzut în art.10 lit.i cu referire la art.90¹ din Codul penal, în ordonanță se face mențiune și cu privire la amenda cu caracter administrativ aplicată învinuitului sau inculpatului.”

192. Articolul 246 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“În cazul când învinuitul sau inculpatul este arestat preventiv, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale înștiințează prin adresă administrația locului de deținere, cu dispoziția de a pune de îndată în libertate pe învinuit sau inculpat, potrivit art.243 alin.3.”

193. Articolul 249 alineatul 3 se abrogă.

194. Articolul 249¹ se abrogă.

195. Articolul 257 va avea următorul cuprins:

"Prezentarea materialului de către procuror	<u>Art.257</u> - Procurorul, primind dosarul, cheamă pe învinuit și îi prezintă materialul de urmărire penală potrivit dispozițiilor art. 250 și urm., care se aplică în mod corespunzător."
---	--

196. Articolul 258 va avea următorul cuprins:

"Înaintarea dosarului privind pe inculpat	<u>Art.258</u> - În cauzele în care acțiunea penală a fost pusă în mișcare, după completarea cercetării și după îndeplinirea dispozițiilor privitoare la prezentarea materialului de urmărire penală, cercetarea penală se consideră terminată. Organul de cercetare penală înaintează de îndată procurorului dosarul cauzei însoțit de un referat."
---	--

197. Articolul 262 , punctul 2 lit.a) alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Dacă procurorul dispune încetarea urmăririi penale în temeiul art.10 lit.i cu referire la art.90¹ din Codul penal, aplică și amenda cu caracter administrativ potrivit art. 91 din Codul penal;"

198. Articolul 264 alineatul 2 se abrogă.

199. Articolul 264 alineatele 3 și 4, care devin alineatele 2 și 3, vor avea următorul cuprins:

“Sesizarea instanței de judecată se face de către procurorul care a dat rechizitoriul.

În termen de 24 de ore de la darea rechizitoriului, procurorul înaintea instanței competente dosarul împreună cu numărul necesar de copii de pe rechizitoriu, pentru a fi comunicat inculpaților aflați în stare de deținere.”

200. Articolul 267 va avea următorul cuprins:

“Dispozițiile privitoare la măsurile preventive, de siguranță sau asiguratorii	<u>Art. 267</u> - În cazurile prevăzute în 262, 265 și 268, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale este obligat, la sesizarea procurorului, să dispună asupra menținerii sau revocării măsurilor preventive și a măsurilor de siguranță prevăzute în art. 113 și 114 din Codul penal luate în cursul urmăririi penale sau, dacă este cazul, să ia asemenea măsuri. Încheierea prin care judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune cu privire la aceste măsuri se trimite procurorului, care face mențiune despre aceasta în rechizitoriu, sau, după caz, în ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, de încetare a urmăririi penale, de restituire sau de trimitere la organul competent. Prevederile art. 243 alin. 3 și 249 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.
--	---

Procurorul este obligat să dispună asupra menținerii sau revocării măsurilor de siguranță altele decât cele prevăzute în art. 113 și 114 din Codul penal, și a măsurilor asiguratorii, luate în cursul urmăririi penale, sau dacă este cazul să ia asemenea măsuri.”

201. Articolul 273 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Redeschiderea urmăririi penale se dispune de procuror prin ordonanță și de instanța de judecată prin încheiere.”

202. La articolul 273, după alineatul 2, se introduc două noi alineate, care devin alineatele 3 și respectiv 4, cu următorul cuprins:

“Redeschiderea urmăririi penale are loc, de asemenea, când a fost dispusă de instanța de judecată ca urmare a admiterii plângerii împotriva ordonanței procurorului de scoatere se sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale ori de clasare, potrivit art. 278¹. Pentru aceleași temeuri, se poate reveni asupra neînceperii urmăririi penale și dispune începerea urmăririi în condițiile prevăzute de lege.

În cazurile prevăzute în alineatul 1, dacă se consideră pe baza datelor din dosar că se justifică luarea unei măsuri preventive, procurorul face propunere în acest sens judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale, art.233 sau 236 aplicându-se în mod corespunzător. În ordonanța prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale, se face mențiune cu privire la luarea acestor măsuri.”

203. Articolul 274 va avea următorul cuprins:

“Durata arestării
inculpatului după
reluare

Art.274 – În cazurile de reluare a urmăririi penale prevăzute în art.270 alin.1 lit.a) și c) și în art. 273 alin. 1, termenul de 30 de zile privitor la măsura arestării inculpatului curge de la data luării acestei măsuri de către judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale, dispozițiile art. 149¹ alin.9 aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul restituirii cauzei de către instanța de judecată potrivit art.272, dacă inculpatul este arestat și instanța menține arestarea preventivă, termenul de 30 de zile curge de la data pronunțării hotărârii. Instanța trimite dosarul procurorului în termen de 10 de zile.

În cazul prevăzut în art. 273 alin.3, dispozițiile alin.2 se aplică în mod corespunzător.

Durata arestării inculpatului poate fi prelungită potrivit art.155 și 159.”

204. Articolul 275 alineatul 2 se abrogă.

205. Articolul 278 va avea următorul cuprins:

"Plângerea împotriva măsurilor luate sau actelor efectuate de procuror sau efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și Procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție. În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului ori luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către

acesta, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior. Dispozițiile art.275-277 se aplică în mod corespunzător."

206. După articolul 278, se introduce articolul 278¹, cu următorul cuprins:

Plângerea în fața
instanței împotriva
rezoluțiilor sau
ordonanțelor
procurorului de
netrimitere în judecată

Art. 278¹ - După respingerea plângerii făcute conform art. 278, împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate, pot face plângere în termen de 10 zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, Procurorul General al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, Procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea, în termenul de 20 de zile prevăzut în art.227, termenul de 10 zile prevăzut în alineatul 1 curge de la data expirării termenului de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet instanței, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane legal citate nu împiedică soluționarea cauzei. Când instanța consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii prezența procurorului este obligatorie.

Judecând plângerea, instanța pronunță una din următoarele soluții:

a) respinge plângerea, menținând soluția din

rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale, după caz. Dispozițiile art. 333 alin. 2 se aplică în mod corespunzător;

c) admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut la lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin.1.

Hotărârea instanței pronunțată potrivit alin.7 lit.a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de învinuit sau inculpat, de persoana vătămată, precum și de orice persoane ale căror interese legitime sunt vătamate.

În situațiile prevăzute în alin.7 lit.a) și b), persoana în privința căreia instanța, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală, nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul din cazurile prevăzute în art. 10."

207. La articolul 279 alineatul 2 litera a), alineatul 2 se abrogă.

208. Articolul 300 va avea următoarea denumire marginală:
"Verificarea sesizării instanței"

209. La articolul 300, alineatul 3 se abrogă.

210. După articolul 300 se introduc articolele 300¹ și 300², care vor avea următorul cuprins:

"Verificarea

regularității arestării
inculpatului la

Art. 300¹ – În cauzele în care inculpatul este trimis
în judecată în stare de arest, instanța este datoră să
verifice din oficiu, în camera de consiliu, regularitatea

primirea dosarului

luării și prelungirii arestării preventive, în 48 de ore de la înregistrarea dosarului la instanță. Dacă instanța constată că prelungirea arestării este justificată, dispune prin încheiere motivată, prelungirea duratei acesteia până la prima zi de înfățișare, fără a putea depăși 30 de zile. Dispozițiile art. 159 se aplică în mod corespunzător."

"Verificarea
regularității arestării
inculpatului la prima
înfățișare și în tot
cursul judecății

Art. 300² – În cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este datoră să verifice, din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea luării și menținerii acestei măsuri.

Dacă instanța constată că menținerea arestării este justificată, dispune, prin încheiere motivată menținerea acestei măsuri. Menținerea arestării preventive de către prima instanță se dispune pe o perioadă care nu poate depăși 30 de zile. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

De asemenea, prima instanță trebuie să verifice, în tot cursul judecății, legalitatea luării și menținerii măsurii arestării preventive, procedând, după caz, potrivit art. 160^{a1} sau 160^{a2}."

211. La articolul 303 alineatul 5 se adaugă un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Instanța poate suspenda, prin încheiere motivată, judecata și în cazul în care a fost ridicată o excepție de neconstituționalitate. Suspendarea se dispune până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției. Încheierea poate fi supusă recursului în termen de 5 zile de la data pronunțării. Dacă inculpatul este arestat, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 300² alin. 2."

212. La articolul 313, după alineatul 2, se introduc două noi alineate, cu următorul cuprins:

"În cauzele în care inculpatul este trimis în judecată în stare de arest, președintele instanței, la primirea dosarului, fixează un termen care nu poate fi mai mare de 48 de ore pentru verificarea regularității arestării inculpatului, procedându-se potrivit ar. 300¹.

Dacă inculpatul sau una din celelalte părți locuiește în străinătate, președintele va putea fixa un termen mai îndelungat, la fixarea termenului

ținându-se seama de obligațiile asumate de România în această privință prin înțelegeri internaționale.”

213. Articolul 315 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“Procurorul este obligat să participe la ședințele de judecată ale judecătoriilor, în cauzele în care instanța de judecată a fost sesizată prin rechizitoriu, în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii de 3 ani sau mai mare, precum și în cauzele în care vreunul din inculpați se află în stare de detenție sau este minor. La ședințele de judecată privind alte infracțiuni, procurorul participă când consideră necesar.”

214. Articolul 316 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

“Când cercetarea judecătorească nu confirmă învinuirea sau când a intervenit vreuna din cauzele de încetare a procesului penal prevăzute în art.10 lit.f) – j), procurorul pune, după caz, concluzii de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal.”

215. La articolul 327, după alineatul 6, se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

“Dispozițiile art.86¹ – 86⁴ se aplică în mod corespunzător, atunci când este cazul.”

216. Articolul 332 alineatele 3 și 4 vor avea următorul cuprins:

“Împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și de orice persoană ale cărei interese au fost vătămăte prin hotărâre.

Dosarul este trimis procurorului, imediat după rămânerea definitivă a hotărârii la prima instanță sau în cel mult 5 zile de la pronunțarea hotărârii de către instanța de recurs. În cazul în care inculpatul este arestat, dosarul va fi trimis procurorului după judecarea recursului împotriva încheierii privind arestarea preventivă.

217. La articolul 338 se introduce un alineat nou, care va deveni alineatul 2, cu următorul cuprins:

“Când inculpatul este arestat, se aplică dispozițiile art.141 în mod corespunzător. Instanța trimite dosarul la procuror cu cel puțin 8 zile înainte de expirarea mandatului de arestare.”

218. La Titlul II, Capitolul II, Secțiunea a II-a va avea următoarea denumire “Deliberarea instanței” și va cuprinde articolele 343 și 344.

219. Articolul 343 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Deliberarea poartă asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului, asupra stabilirii pedepsei, asupra măsurii educative sau măsurii în folosul comunității, ori a măsurii de siguranță, când este cazul să fie luate, precum și asupra computării reținerii și arestării preventive."

220. După articolul 344, se introduce o Secțiune nouă “Secțiunea III” cu următoarea denumire “Hotărârea instanței”, care conține art. 344¹, nou introdus, și două paragrafe: § 1 denumit “Hotărârea de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal” care cuprinde art. 345 – 360 și § 2 denumit “Amânarea pronunțării hotărârii de condamnare”, care cuprinde art. 360¹ – 360⁶.

221. Articolul 344¹, nou introdus, va avea următorul cuprins:

“Soluțiile instanței în rezolvarea acțiunii penale	<u>Art. 344</u> ¹ – Instanța hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului prin: a) pronunțarea unei hotărâri de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal; b) amânarea pronunțării unei hotărâri de condamnare și dispunerea, prin încheiere, a uneia sau a mai multora din măsurile în folosul comunității, prevăzute de Codul penal, care are ca scop reeducarea, în cadrul, cu sprijinul și sub supravegherea comunității, a celui ce a săvârșit infracțiunea."
--	--

222. După articolul 344¹, nou introdus, se introduce paragraful 1 cu următoarea denumire:

“§ 1. Hotărârea de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal”

223. Articolul 345 va avea următorul cuprins:

“Rezolvarea acțiunii penale	<u>Art. 345</u> - Condamnarea se pronunță dacă instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. Achitarea se pronunță potrivit art. 11 alin.2 pct. 2 lit. a).
--------------------------------	--

Încetarea procesului penal se pronunță potrivit art. 11 alin.2 pct. 2 lit. b) și alin.3.

Când instanța a constatat că există cazul prevăzut în art. 10 lit. i) cu referire la art.90¹ din Codul penal, o dată cu încetarea procesului penal face și aplicarea art.91 din Codul penal”.

224. Articolul 346 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

" Când achitarea s-a pronunțat pentru că instanța a constatat existența unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei sau pentru că lipsește vreunul din elementele constitutive ale infracțiunii, ori s-a pronunțat încetarea procesului penal pentru vreunul din cazurile prevăzute în art.10 lit.i) și i¹) cu referire la art.90¹ din Codul penal, instanța poate obliga la repararea pagubei potrivit legii civile."

225.La articolul 350 alineatul 3,după litera c), se adaugă litera d), cu următorul cuprins:

"d) o măsură educativă".

226. La articolul 350, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

"Instanța dispune și în cazul în care ia o măsură în folosul comunității, punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv, amânând pronunțarea unei hotărâri de condamnare."

227. Articolul 350 alineatul 5, devenit alineatul 6, va avea următorul cuprins:

"Când potrivit dispozițiilor prevăzute în alin.1-4 inculpatul este pus în libertate, instanța comunică aceasta administrației locului de deținere."

228. Articolul 350 alineatul 6, devenit alineatul 7, va avea următorul cuprins:

"Inculpatul condamnat de prima instanță și aflat în stare de deținere este liberat de îndată ce reținerea și arestarea devin egale cu durata pedepsei pronunțate, deși hotărârea nu este definitivă. Liberarea se dispune de administrația locului de deținere. În acest scop i se comunică, îndată după pronunțarea hotărârii, copie de pe dispozitiv sau extras, care va cuprinde mențiunile prevăzute în art.140 alin.3."

229. Articolul 357 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Dispozitivul trebuie să cuprindă datele prevăzute în art.70 privitoare la persoana inculpatului, soluția dată de instanță cu privire la infracțiune, indicându-se în caz de condamnare, denumirea acesteia și textul de lege în care se încadrează, iar în caz de achitare sau de încetare a procesului penal, cauza pe care se întemeiază potrivit art.11, precum și soluția dată cu privire la repararea pagubei. Când instanța face aplicarea art.86⁷ din Codul penal, dispozitivul va menționa dacă cel condamnat va executa pedeapsa în unitatea unde își desfășoară activitatea sau la altă unitate. Când instanța face aplicarea art.86¹ din Codul penal, dispozitivul va menționa și măsura sau măsurile în folosul comunității prevăzute în art.89¹ din Codul penal luate față de condamnat."

230. Articolul 359 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În caz de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere ori la executarea pedepsei la locul de muncă, președintele atrage atenția celui condamnat asupra dispozițiilor a căror nerespectare are ca urmare revocarea suspendării sau a executării pedepsei la locul de muncă. În cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, președintele face cunoscut celui condamnat măsurile în folosul comunității la care este supus și obligațiile pe care trebuie să le respecte."

231. Articolul 359 alineatul 3 va avea următorul cuprins:

"În toate cazurile în care s-a pronunțat condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei ori cu suspendarea pedepsei sub supraveghere, instanța de executare aduce aceasta la cunoștința unității unde condamnatul își desfășoară activitatea, iar în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere comunică dispozitivul hotărârii serviciului de probațiune și reintegrare socială de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială domiciliază persoana condamnată sau de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială se află locul unde acesta execută măsura în folosul comunității, precum și organului de poliție din localitatea unde domiciliază condamnatul".

232. Articolul 360 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

"Inculpatului deținut și inculpatului militar în termen, care au lipsit de la pronunțarea hotărârii, li se comunică copii de pe dispozitivul hotărârii. De asemenea, se comunică administrației locului de deținere copie de pe

dispozitivul hotărârii sau un extras al acesteia, în cazul inculpatului condamnat de prima instanță și aflat în stare de deținere."

233. După articolul 360 se introduce §2. denumit "Amânarea pronunțării hotărârii de condamnare" cu următorul cuprins:

"§2. Amânarea pronunțării hotărârii de condamnare"

Cazuri și condiții

Art. 360¹ – Când instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, dacă, ținând seama de gravitatea faptei, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită și conduita făptuitorului, apreciază că acesta are capacitatea de a se reintegra social rămânând în comunitate, fără aplicarea și executarea unei pedepse și că a depus stăruință pentru a repara paguba produsă sau există certitudinea că o va repara, amână prin încheiere pronunțarea hotărârii de condamnare, pe o perioadă de încercare, ce poate fi stabilită, de instanță, între 6 luni și un an și ia una sau mai multe din măsurile în folosul comunității prevăzute în art. 89^{1b} din Codul penal, dacă sunt întrunite condițiile stabilite în art. 89⁴ alin.1 și 2 din acel Cod și dacă inculpatul consimte să execute astfel de măsuri.

Președintele atrage atenția inculpatului asupra consecințelor neexecutării măsurilor în folosul comunității, iar dacă nu este prezent, i se face o comunicare scrisă în acest sens.

Când inculpatul este sau a fost arestat preventiv în cauza respectivă, instanța apreciază dacă este cazul să mai execute și o măsură sau mai multe măsuri în folosul comunității și în caz afirmativ fixează durata acestora, ținând seama de durata arestării preventive și de celelalte date privind fapta și persoana făptuitorului.

Rezolvarea acțiunii civile

Art. 360² - Instanța dispune disjungerea acțiunii civile.

Măsuri cu privire la starea de libertate

Art. 360³ - Instanța dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului arestat preventiv.

Conținutul încheierii de amânare a

Art. 360⁴ - Încheierea instanței trebuie să cuprindă, în afară de mențiunile prevăzute în art.305,

pronunțării hotărârii
de condamnare

cu completarea datelor arătate în art.70 privind persoana inculpatului, infracțiunea reținută în sarcina inculpatului și textul de lege în care se încadrează, măsura sau măsurile în folosul comunității prevăzute în art.89^{1b} din Codul penal aplicate, serviciul de probațiune și reintegrare socială care va supraveghea executarea măsurilor în folosul comunității de către inculpat.

În încheiere trebuie să se mai cuprindă, după caz, cele hotărâte de instanță cu privire la măsurile asiguratorii, cheltuielile judiciare, restituirea lucrurilor ce nu sunt supuse confiscării, rezolvarea oricărei alte probleme privind justa soluționare a cauzei.

Încheierea trebuie să mai menționeze consecințele neexecutării măsurii sau măsurilor în folosul comunității luate, potrivit art.89⁶ din Codul penal.

Încheierea trebuie să cuprindă întotdeauna mențiunea că aceasta este supusă apelului, sau, după caz, recursului, cu arătarea termenului în care poate fi executat.

Comunicarea
încheierii

Art.360⁵ - Dispozitivul încheierii se comunică părților și serviciului de probațiune și reintegrare socială care urmează să supravegheze executarea măsurii în folosul comunității precum și organului de poliție iar dacă inculpatul este arestat, și administrației locului de deținere.

Instanța de executare ține evidența amânării pronunțării hotărârii de condamnare.

Soluții la expirarea
termenului de amânare
a pronunțării hotărârii
de condamnare

Art.360⁶ - La termenul la care a fost amânată pronunțarea hotărârii de condamnare, instanța, ținând seama și de referatul de evaluare al serviciului de probațiune și reintegrare socială, pronunță, după caz:

a) o hotărâre de încetare a procesului penal, dacă inculpatul a executat în întregime măsurile în folosul comunității și a avut o bună conduită;

b) încheiere de prelungire a duratei amânării pronunțării unei hotărâri de condamnare care nu poate depăși, în total, un an, dacă inculpatul a fost pus în

imposibilitate de a executa în întregime sau în parte măsura sau măsurile în folosul comunității dispuse;

c) o hotărâre de condamnare la o pedeapsă, dacă, în mod nejustificat, inculpatul nu a executat, în întregime sau în parte, măsura sau măsurile în folosul comunității;

d) o hotărâre de condamnare la o pedeapsă, dacă inculpatul a săvârșit, pe durata amânării pronunțării hotărârii de condamnare, o nouă infracțiune. Pedeapsa aplicată reprezintă rezultatul contopirii pedepsei a cărei pronunțare a fost amânată cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită ulterior, făcându-se aplicarea prevederilor art.34 și 35 din Codul penal. În cazul în care inculpatul a fost arestat preventiv, la stabilirea felului pedepsei și a duratei acesteia se va ține seama și de durata arestării preventive.

În cazurile prevăzute la lit.a) și b), se aplică dispoziții art.360⁴ alin.4, iar în cazurile prevăzute la lit.c) și d), prevederile art.361 și 385¹.

Dispozițiile art.360⁵ se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut în alin.1 lit.b)".

234. Articolul 361 alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile menționate în art.279 alin.2 lit.a), infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 181, 182¹ alin.1, 184 alin.3, 192 alin.1, 193, 216, 220 alin.1 și 4, 303, 320, 321 alin.1 și infracțiunile prevăzute de art.102 și 103 din Codul silvic;

235. Articolul 361 alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:

"d) sentințele pronunțate de secția penală a Curții Supreme de Justiției;"

236. Articolul 375 alineatul 4 se abrogă.

237. Articolul 385¹ alineatul 1 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile menționate în art.279 alin.2 lit.a), infracțiunile prevăzute de Codul penal în art. 181, 182¹ alin.1, 184 alin.3, 192 alin.1, 193, 216, 220 alin.1 și 4, 303, 320, 321 alin.1 și infracțiunile prevăzute de art.102 și 103 din Codul silvic, precum și în alte cazuri prevăzute de lege;"

238. Articolul 385¹ alineatul 1 litera d) va avea următorul cuprins:
"d) sentințele pronunțate de secția penală a Curții Supreme de Justiție;"

239. Articolul 385¹alineatul 1 litera e) va avea următorul cuprins:
"e) deciziile pronunțate, ca instanțe de apel, de tribunale, tribunale militare teritoriale, curți de apel și Curtea Militară de Apel, cu excepția deciziilor prin care s-a dispus rejudecarea cauzelor."

240. Articolul 385¹ alineatul 4 va avea următorul cuprins:
"Nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele prevăzute în art.362 nu au folosit calea apelului ori când apelul a fost retras, dacă legea prevede această cale de atac. Persoanele prevăzute în art. 362 pot declara recurs, chiar dacă nu au folosit apelul, dacă prin decizia pronunțată în apel a fost modificată soluția din sentință și numai cu privire la această modificare".

241. Articolul 385¹⁰ alineatul 1 va avea următorul cuprins:
"Recursul trebuie să fie motivat."

242. Articolul 400 se abrogă.

243. Articolul 409 va avea următorul cuprins:
"Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, orice hotărâre definitivă."

244. La articolul 410, după alineatul 2 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"De asemenea, pot fi atacate cu recurs în anulare hotărârile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a prevederilor Convenției europene a drepturilor omului și a libertăților fundamentale."

245. La articolul 411, după alineatul 2, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 3, cu următorul cuprins:

"În cazul prevăzut de art.410 alin.3, recursul în anulare se introduce în termen de 1 an de la data comunicării statului român, a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului."

246. Articolul 412 va avea următorul cuprins:

Suspendarea
executării

Art.412 - După sesizare, Curtea Supremă de Justiție poate dispune, din oficiu, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă această instanță, sau la cererea părții, suspendarea executării hotărârii atacate sau poate să revină asupra suspendării acordate.

Dispozițiile alin.1 se aplică și în cazul în care cel condamnat a început executarea pedepsei.

Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor de suspendare a executării hotărârii se face prin instanța de executare."

247. La articolul 414¹, după alineatul 1, se introduce un alineat nou, care devine alineatul 2, cu următorul cuprins:

"Când recursul în anulare privește atât hotărârea primei instanțe cât și hotărârea instanței de apel sau, după caz, și hotărârea instanței de recurs, în caz de admitere și dispunerea rejudecării, cauza se trimite la prima instanță, dacă toate hotărârile au fost casate, și la instanța de apel, sau, după caz, la instanța de recurs, când numai hotărârile acestora au fost desființate."

248. La articolul 414¹, după alineatul 3, se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, cu următorul cuprins:

"În situația în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a obligat statul la plata unei reparații echitabile, instanța română nu va mai putea acorda despăgubiri."

249. Articolul 414² alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, direct, sau ministrul justiției, prin intermediul procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, are dreptul, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legilor penale și de procedură penală pe întreg teritoriul țării, să ceară Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești."

250. Articolul 419 va avea următoarea denumire marginală:
"Judecătorul delegat cu punerea în executare a hotărârilor"

251. Articolul 421 va avea următorul cuprins:

"Pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de executare emis se trimit două exemplare, după caz, organului de poliție, comandantului locului de deținere când condamnatul este arestat, sau comandantului unității militare unde face serviciul militar cel condamnat."

252. Articolul 422 alineatele 1-3 va avea următorul cuprins:

"Pe baza mandatului de executare organul de poliție procedează la arestarea condamnatului. Celui arestat i se înmânează un exemplar al mandatului și este adus la locul de deținere cel mai apropiat, unde organul de poliție predă celălalt exemplar al mandatului de executare.

Dispozițiile art. 161 sunt aplicabile în mod corespunzător, obligația de încunoștințare revenind organului de poliție.

Dacă persoana împotriva căreia s-a emis mandatul nu este găsită, organul de poliție constată aceasta printr-un proces-verbal și ia măsuri pentru darea în urmărire. Un exemplar de pe procesul-verbal împreună cu un exemplar al mandatului de executare se trimit instanței care a emis mandatul."

253. La articolul 422, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, care devine alineatul 4, va avea următorul cuprins:

"Dispozițiile art. 184 alin.5 și 6 se aplică în mod corespunzător."

254. După articolul 423, se va introduce articolele 423¹ și 423², cu următorul cuprins:

Punerea în executare a pedepsei suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice

Art.423¹ - Pedepsa suspendării activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice se pune în executare prin trimiterea de către instanța de executare a unei copii de pe dispozitivul hotărârii persoanei juridice condamnate, organului de poliție din localitatea unde aceasta își are sediul, precum și organului care a autorizat înființarea persoanei juridice, pentru a duce la îndeplinire cele hotărâte de instanță.

Punerea în executare a Art.423² - Dispozițiile art.243¹ se aplică în mod

pedepsei dizolvării corespunzător și în cazul punerii în executare a persoanei juridice pedepsei dizolvării persoanei juridice.

255. La Titlul III din Partea Specială, Capitolul II, după Secțiunea I se introduce Secțiunea I¹ cu următorul cuprins:

“Secțiunea I¹

Punerea în executare a măsurilor în folosul comunității

Instanța de executare Art. 425¹ – Încheierea instanței prin care s-a amânat pronunțarea unei hotărâri de condamnare și s-a luat față de inculpat o măsură în folosul comunității, se pune în executare de prima instanță.

Serviciul de probațiune și reintegrare socială Art. 425² – Executarea măsurilor în folosul comunității este supravegheată de către serviciul de probațiune și reintegrare socială de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială domiciliază inculpatul sau condamnatul ori de pe lângă tribunalul în a cărui rază teritorială se află locul unde acesta execută măsura în folosul comunității, precum și de judecătorul delegat cu punerea în executare a hotărârii.

Serviciul de probațiune și reintegrare socială comunică, în scris, inculpatului sau condamnatului față de care s-a luat această măsură în folosul comunității că se va afla sub directă și permanentă sa supraveghere pe perioada stabilită de instanță, având totodată obligația să stabilească și să comunice inculpatului sau condamnatului programul de resocializare al acestuia

Serviciul de probațiune și reintegrare socială este obligat, la cererea instanței, să prezinte, în cazurile prevăzute de lege, referate de evaluare privind persoana inculpatului, în termen de 14 zile de la primirea cererii.

La cererea judecătorului delegat cu punerea în executare, serviciul de probațiune și reintegrare socială comunică instituțiile publice unde inculpatul ar putea să execute măsura muncii neremunerate în folosul comunității, judecătorul delegat punerea în executare stabilind locul desfășurării activității inculpatului.

În legea privind organizarea și funcționarea

serviciilor de probațiune și reintegrare socială sunt prevăzute măsurile de supraveghere a activității și a comportamentului inculpatului și a îndeplinirii obligațiilor impuse de instanță, precum și modalitățile de întocmire a programelor de resocializare și a punerii lor în acțiune.

Dacă persoana supusă probațiunii nu respectă obligațiile ce-i revin din măsura în folosul comunității aplicată, serviciul de probațiune și reintegrare socială precum și judecătorul delegat cu punerea în executare va sesiza în scris și motivat instanța care a luat măsura în folosul comunității."

256. Articolul 435 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"În cazul în care măsura obligării la tratament medical sau internării medicale a fost luată provizoriu în cursul urmăririi penale sau judecății, punerea în executare se face de către judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale sau de către instanța de judecată care a luat această măsură."

257. Articolul 436 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Măsura de siguranță a interzicerii de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie, meserie ori o altă ocupație, a interzicerii de a se afla în anumite localități sau în zone de frontieră, și a interzicerii de a părăsi teritoriul României se pune în executare prin comunicarea unei copii de pe dispozitivul hotărârii organului în drept să aducă la îndeplinire aceste măsuri și să supravegheze respectarea lor."

258. Articolul 436 alineatul 3, va avea următorul cuprins:

"Măsura de siguranță a interzicerii de a se afla în anumite localități sau în zone de frontieră poate fi amânată sau întreruptă de organul care are îndatorirea să asigure executarea acestei măsuri, în caz de boală sau pentru orice alt motiv care justifică amânarea sau întreruperea."

259. La articolul 436, după alineatul 3, se adaugă un nou alineat, cu următorul cuprins:

"Măsura de siguranță a închiderii localului public, dacă este al infractorului, se pune în executare prin comunicarea unei copii de pe dispozitivul hotărârii consiliului local al localității în care își are sediul localul public."

260. Articolul 437 alineatul 1 și 2, vor avea următorul cuprins:

"Persoana cu privire la care s-a luat una din măsurile prevăzute în art.113-116¹ din Codul penal poate cere instanței în a cărei rază teritorială locuiește, revocarea măsurii, când temeiurile care au impus luarea acesteia au încetat."

Revocarea poate fi cerută și de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale precum și de procuror. Soluționarea cererii se face cu citarea persoanei cu privire la care este luată măsura, ascultându-se și concluziile apărătorului și procurorului."

261. Articolul 440 va avea următorul cuprins:

"Înlocuirea răspunderii penale Art.440. - În cazul înlocuirii răspunderii penale, amenda cu caracter administrativ prevăzută în art.91 din Codul penal se execută conform art.442, care se aplică în mod corespunzător."

262. Secțiunea IV¹ din Capitolul II al Titlului III din Partea Specială se abrogă.

263. Articolul 442 va avea următorul cuprins:

"Amenzile judiciare Art.442 - Amenda judiciară se pune în executare și se execută de către organul judiciar care a aplicat-o, prin organele proprii de executare."

264. Articolul 443 va avea următorul cuprins:

"Cheltuielile avansate de stat Art.443 - Dispoziția din hotărârea penală privind obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat se pune în executare de instanța care a pronunțat hotărârea, prin executorii judecătorești.
Când obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat s-a dispus prin ordonanță, punerea în executare și executarea se face de procuror."

265. Articolul 449¹ se abrogă.

266. Articolul 450 alineatele 1-4 vor avea următorul cuprins:

"Liberarea condiționată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor de către judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în a cărei rază teritorială se află locul de deținere.

Când judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mic de 3 luni și mai mare de un an.

Judecătorul desemnat pentru executarea pedepselor se pronunță și asupra revocării liberării condiționate, în cazul când instanța care a judecat pe condamnat pentru o altă infracțiune nu s-a pronunțat în această privință.

Termenul de recurs este de 3 zile. Recursul declarat de procuror este suspensiv de executare

267. Articolul 466 va avea următorul cuprins:

“Cazuri de aplicare a procedurii speciale

Art. 466 - Infracțiunile flagrante pedepsite prin lege cu închisoare mai mare de 1 an și de cel mult 15 ani, precum și formele agravate ale acestor infracțiuni, săvârșite în municipii sau orașe, în mijloace de transport în comun, bălciuri, târguri, porturi, aeroporturi sau gări, chiar dacă nu aparțin unităților teritoriale arătate mai sus, precum și în orice lor aglomerat, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor prevăzute în acest capitol, care se completează cu dispozițiile din prezentul cod”.

268. Articolul 468 va avea următorul cuprins:

“Reținerea și arestarea

Art. 468 - Învinuitul este reținut. Reținerea durează 24 de ore. Procurorul, la sesizarea organului de cercetare penală sau din oficiu, poate propune judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale luarea măsurii arestării preventive a învinuitului. Art.146 se aplică în mod corespunzător.

Dacă procurorul apreciază că sunt suficiente dovezi pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată”.

269. Articolul 469 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

“În cazul în care judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale a emis mandat de arestare a învinuitului și procurorul a restituit cauza, organul de cercetare este obligat să continue cercetarea și să înainteze dosarul procurorului odată cu învinuitul, cel mai târziu în 3 zile de la arestarea acestuia”.

270. Articolul 470 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“Când procurorul dispune trimiterea în judecată, întocmește rechizitoriu, înaintează de îndată instanței de judecată dosarul cauzei, iar mandatul emis de judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale se trimite organului de poliție și comandantului locului de deținere”.

271. Articolul 475 alineatul 5 va avea următorul cuprins:

"Instanța este obligată a dispune punerea în libertate a inculpatului arestat, în cazurile prevăzute în art.350 alin.2,3 și 4, care se aplică în mod corespunzător."

272. Articolul 480 va avea următorul cuprins:

“Urmărirea și judecarea infracțiunilor săvârșite de minori, precum și punerea în executare a hotărârilor privitoare la aceștia, se fac potrivit procedurii obișnuite, cu completările și derogările din prezentul capitol și din Secțiunea IV¹ a Capitolului I din Titlul IV al Părții generale ”.

273. După articolul 482, se introduce articolul 482¹, cu următorul cuprins:

Referatul de evaluare al serviciului de probațiune și reintegrare socială	<u>Art.482¹</u> - Instanța cere serviciului de probațiune și reintegrare socială de pe lângă instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul minorului, sau, după caz, serviciului de probațiune și reintegrare socială de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia se află instanța, să prezinte un referat de evaluare privind persoana minorului, potrivit art.72 alin.3 și 4 din Codul penal."
---	---

274. Articolul 483 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

"Cauzele în care inculpatul este minor se judecă potrivit regulilor de competență obișnuită, de judecători desemnați de președintele instanței de judecată pentru astfel de cauze."

275. Articolul 484 alineatul 2 va avea următorul cuprins:

“La judecarea cauzei se citează, în afară de părți, autoritatea tutelară și părinții, iar dacă este cazul, tutorele, curatorul, persoana în îngrijirea ori supravegherea căreia se află minorul și serviciul de probațiune și reintegrare socială de pe lângă acea instanță, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanță”.

276. După articolul 489, se introduc articolele 489¹ și 489² cu următorul cuprins:

"Punerea în executare a obligării minorului la prestarea unei activități neremunerate în folosul comunității

Art.489¹ - În cazul în care instanța a luat față de minor măsura educativă a obligării la prestarea unei activități neremunerate în folosul comunității, aceasta se pune în executare prin trimiterea unei copii de pe dispozitivul hotărârii serviciului de probațiune și reintegrare socială sau organelor desemnate de instanță pentru supravegherea prestării activității de către minor, potrivit art.103¹ din Codul penal."

Revocarea și înlocuirea măsurii obligării minorului la prestarea unei activități neremunerate în folosul comunității

Art.489² - Revocarea măsurii obligării minorului la prestarea unei activități neremunerate în folosul comunității pentru cazul prevăzut în art.103³ din Codul penal, precum și înlocuirea acestei măsuri se dispun de instanța care a pronunțat măsura."

277. Denumirea Capitolul IV din Titlul IV al Părții speciale este următoarea: "Despăgubiri pentru privarea ori restrângerea de libertate ilegală sau pe nedrept".

278. Capitolul IV din Titlul IV al Părții Speciale va avea următorul cuprins:

CAPITOLUL IV

Despăgubiri pentru privarea ori restrângerea de libertate ilegală sau pe nedrept

Cazurile care dau dreptul la repararea pagubei

Art. 504 –Persoana care, în cursul procesului penal, a fost privată de libertate ori căreia i s-a restrâns libertatea, ilegal sau fără drept, are dreptul la repararea echitabilă a pagubei suferite, dacă privarea sau restrângerea de libertate nu a fost cauzată intenționat sau printr-o culpă gravă de acea persoană.

Privarea sau restrângerea de libertate ilegală trebuie stabilită, după caz, prin ordonanța procurorului sau prin încheierea judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale ori prin hotărârea instanței, de revocare a măsurii privative sau restrictive

de libertate luate ilegal.

Privarea sau restrângerea de libertate pe nedrept trebuie stabilită prin ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărire penală ori prin hotărârea definitivă a instanței, de achitare. Privarea sau restrângerea de libertate pe nedrept poate fi stabilită și printr-o ordonanță definitivă de încetare a urmăririi penale ori printr-o hotărâre a instanței de încetare a procesului penal, pentru cauza prevăzută în articolul 10 alin.1 lit. j).

Are drept la repararea pagubei suferite și persoana care a fost privată de libertate după ce a intervenit prescripția, amnistia sau dezincriminarea faptei.

Felul și
întinderea
reparației

Art. 505 - La stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării de libertate sau a restrângerii de libertate suportate, precum și de consecințele produse asupra persoanei ori asupra familiei celui privat de libertate sau a cărei libertate i-a fost restrânsă.

Reparația constă în plata unei sume de bani sau, ținându-se seama de condițiile celui îndreptățit la repararea pagubei și de natura daunei produse, reparația poate consta în constituirea unei rente viagere, ori din obligația ca pe cheltuiala statului, cel privat de libertate sau a cărei libertate a fost restrânsă să fie încredințat unui institut de asistență socială și medicală.

Persoanelor îndreptățite la repararea pagubei, care înainte de privarea de libertate erau încadrate în muncă, li se calculează la vechimea în muncă stabilită potrivit legii și timpul cât au fost private de libertate.

Despăgubirea este, în toate cazurile, suportată de stat, prin Ministerul Finanțelor.

Acțiunea
pentru
repararea
pagubei

Art. 506 - Acțiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptățită potrivit art. 504, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa.

Acțiunea poate fi introdusă în termen de 18 luni de la data rămânerii definitive, după caz, a hotărârilor instanței de judecată, a încheierilor judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sau a ordonanțelor procurorului, prevăzute în art. 504.

Pentru obținerea reparării pagubei, persoana îndreptățită se poate adresa tribunalului în a cărui rază teritorială domiciliază,

chemând în judecată civilă statul, care este citat prin Ministerul Finanțelor.

Acțiunea este scutită de taxa judiciară de timbru.

Acțiunea în regres Art. 507 - În cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art. 506, statul are acțiune în regres împotriva aceluia care, cu rea credință sau din gravă neglijență a provocat situația generatoare de daune."

279. După articolul 522 se introduc articolele 522¹, 522² și 522³ cu următorul cuprins:

Transferul
condamnaților cetățeni
ai unui stat străin

Art. 522¹ - Dacă, în aplicarea unei convenții sau a unui acord internațional, un cetățean al unui alt stat, deținut pe teritoriul statului român în executarea sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate pronunțate printr-o hotărâre definitivă de o instanță română, solicită transferarea pe teritoriul statului al cărui cetățean este, pentru executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, se aplică procedura prevăzută în alineatele următoare.

Cererea de transferare adresată de către Ministerul Justiției din statul unde se cere să fie transferat condamnatul, Ministerului Justiției român este înaintată Curții de Apel în raza căruia se află instanța de executare.

Tribunalul verifică îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) condamnatul trebuie să fie cetățean al statului unde urmează să fie transferat;
- b) hotărârea de condamnare trebuie să fie definitivă;
- c) durata condamnării pe care cel condamnat o mai are de executat trebuie să fie de cel puțin 6 luni la data primirii cererii de transferare sau să fie nedeterminată, cu excepția unor cazuri temeinic justificate, când restul pedepsei rămasă de executat poate fi și mai mic de 6 luni;
- d) transferul este consimțit de către persoana condamnată sau, dacă în raport cu vârsta sau cu starea fizică ori mintală a acesteia unul dintre cele două state consideră necesar, de către

- reprezentantul persoanei;
- e) fapta care face obiectul condamnării să constituie o infracțiune potrivit legii penale a statului al cărui cetățean este condamnatul;
 - f) acordul statului unde urmează să se execute pedeapsa și cel al statului român.

Condiția prevăzută la lit. d) nu se cere a fi îndeplinită în cazul în care condamnatul a încercat să se sustragă de la executarea pedepsei, refugiindu-se pe teritoriul statului de origine, precum și în cazul în care prin hotărârea de condamnare s-a aplicat și măsura de siguranță a expulzării.

Hotărârea Curții de Apel este supusă recursului.

Executarea pedepsei pe teritoriul statului român este suspendată de la data începerii executării pe teritoriul statului în care a fost transferat condamnatul, până la executarea totală a acesteia.

Pedeapsa nu mai poate fi executată pe teritoriul statului român din momentul în care ea se consideră executată potrivit legii statului de transfer.

Transferul
condamnaților cetățeni
ai statului român

Art. 522² - Dacă, în aplicarea unei convenții sau a unui acord internațional un cetățean român deținut pe teritoriul unui stat străin, în executarea sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate pronunțată de instanța străină, solicită transferarea pe teritoriul statului român pentru executarea pedepsei sau a restului de pedeapsă, Curtea de Apel în raza căruia domiciliază sau are reședința cel condamnat, după ce verifică dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în articolul 522² alin.3 care se aplica în mod corespunzător, procedează, după caz:

- a) dacă cererea de transferare privește numai partea de pedeapsă neexecutată, admite cererea, iar dacă natura și durata sancțiunii este incompatibilă cu legea română adaptează sancțiunea în raport cu această lege, fără a putea stabili o sancțiune mai gravă prin natura sau durata ei, nici să depășească maximul prevăzut de legea română și deduce din pedeapsa pronunțată perioada executată;

- b) dacă cererea de transferare privește executarea în totalitate a pedepsei aplicate, înlocuiește această pedeapsă cu o pedeapsă prevăzută de legea română, neputând schimba o pedeapsă privativă de libertate cu pedeapsa amenzii și nici agrava situația condamnatului.

Prevederile art.522² alin.5-7 se aplică în mod corespunzător.

Hotărârea definitivă va fi comunicată condamnatului care a solicitat transferarea.

Rejudecarea celor judecați în lipsă în caz de extrădare

Art. 522³ - În cazul în care se cere extrădarea unei persoane, judecate și condamnate în lipsă, cauza va putea fi rejudecată de către instanța care a judecat în primă instanță, la cererea condamnatului.

Dispozițiile art. 405 – 408 se aplică în mod corespunzător."

Art. II. Desemnarea organelor de poliție ca organe de cercetare penală precum și promovarea acestora se fac numai cu avizul conducerii parchetului competent potrivit legii să exercite supravegherea cercetării penale.

Această calitate încetează de drept prin retragerea avizului. Organul de poliție astfel desemnat ca organ de cercetare penală poate îndeplini orice alte activități în afara celor de organ de cercetare penală numai cu încunoștințarea sau, după caz, aprobarea scrisă a conducerii parchetului.

Ori de câte ori în Codul de procedură penală și în alte legi se folosește termenul "organe de cercetare ale poliției", acesta se înlocuiește cu termenul "organe de cercetare ale poliției judiciare", din momentul instituirii lor prin lege.

Art.III. Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, nr.256 din 30 septembrie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

La Titlul II, după Capitolul IV, se introduce Capitolul V cu denumirea "Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale", care are următorul cuprins:

"Capitolul V

Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale

Art.25¹. În cadrul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, funcționează judecători cu atribuții în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătorilor, având atribuții proprii în desfășurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii.

Art.25². Judecătorii cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt desemnați, în această calitate, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președinților curților de apel.

Numărul judecătorilor cu atribuții în cursul urmăririi penale din cadrul fiecărei instanțe este stabilit, în funcție de volumul de activitate, prin ordin al ministrului justiției.

Art. 25³. Judecătorii cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt desemnați în această funcție pe timp de trei ani.

La cerere, funcția judecătorilor cu atribuții în cursul urmăririi penale poate înceta, după cel puțin un an de la desemnare, înlocuirea lor efectuându-se, de regulă, la începutul anului judecătoresc.

Art. 25⁴. Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile și are toate obligațiile prevăzute de lege pentru judecători.

Art.25⁵. Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale îndeplinește activitatea procesuală și efectuează actele procesuale și procedurale în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală.

Art.25⁶. În activitatea sa, judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale dispune, prin încheiere motivată, semnată de el și de grefier.

Încheierile judecătorului cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt supuse căilor de atac prevăzute de Codul de procedură penală.

Art.25⁷. Judecătorul cu atribuții în cursul urmăririi penale poate, în mod excepțional, să ia parte și la activitatea de judecată a instanței din care face parte, în cauze în care nu a efectuat nici un act procesual în calitate de judecător cu atribuții în cursul urmăririi penale."

Art.IV. Legea Curții Supreme de Justiție nr.56/1993, republicată în Monitorul Oficial al României nr.56 din 8 februarie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1.După articolul 10 se introduce articolul 10¹, cu următorul cuprins:

"Art.10¹. În cadrul Curții Supreme de Justiție funcționează judecători cu atribuții în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătoresc, având atribuții proprii în desfășurarea procesului penal în faza de urmărire penală. Ei îndeplinesc activitatea procesuală și efectuează actele procesuale

și procedurale prevăzute de Codul de procedură penală în condițiile acolo stabilite.

Judecătorii cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt numiți în această calitate de Președintele Curții Supreme de Justiție, care stabilește și numărul acestora.

Judecătorii cu atribuții în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile și au toate obligațiile prevăzute de lege pentru judecătorii de la Curtea Supremă de Justiție".

2. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

"Art.21. - Secțiile Curții Supreme de Justiție au următoarele competențe:

Secția civilă judecă recursurile:

- a) în cauzele civile, determinate de Codul de procedură civilă, în afară de cele date în competența altor secții prin prezenta lege sau prin legi speciale;
- b) contra hotărârilor pronunțate în litigii de muncă, în cazurile determinate de lege;
- c) în orice cauze privind alte materii care nu au fost date în competența celorlalte secții.

Secția penală judecă recursurile:

- a) în materie penală, în cazurile determinate de Codul de procedură penală sau de legi speciale;
- b) contra hotărârilor pronunțate în materie penală de Curtea Militară de Apel și tribunalele militare teritoriale.

Secția comercială judecă recursurile contra hotărârilor pronunțate în materie comercială, în cazurile determinate de lege.

Secția de contencios administrativ judecă recursurile:

- a) în materie de contencios administrativ, în cazurile determinate de lege;
- b) în materie de expropriere;
- c) în materie fiscală, cu excepția litigiilor care sunt date prin legi speciale în competența altor instanțe."

3. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

"Art.22. Secțiile Curții Supreme de Justiție, în raport cu competența fiecăreia, judecă recursurile în anulare declarate împotriva hotărârilor definitive pronunțate de judecătorii, tribunale și instanțe militare, inclusiv recursurile în anulare declarate împotriva hotărârilor definitive penale care anterior au fost atacate cu recurs extraordinar sau cu recurs în supraveghere."

4. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

"Art.24 - Completul de 9 judecători judecă recursurile în cauzele judecate în primă instanță de secțiile Curții Supreme de Justiție și recursurile în anulare în cauzele în care secțiile Curții au pronunțat sentințe rămase definitive prin nerecurare ori decizii în soluționare a recursurilor ordinare, sau au pronunțat decizii în soluționarea recursurilor în supraveghere ori a recursurilor extraordinare."

5. Articolul 26 litera a) va avea următorul cuprins:

"a) judecarea recursurilor în anulare în cauzele în care Completul de 9 judecători a pronunțat decizii în recurs, precum și în cauzele în care Completul de 7 judecători a pronunțat, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr.45/1993, decizii de soluționare a recursului extraordinar sau a recursului în supraveghere."

Art.V. Legea nr.54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare, republicată în Monitorul Oficial al României, nr.209 din 13 mai 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

"Art.3 - Circumscripțiile instanțelor militare și ale parchetelor militare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției."

2. După Capitolul I se introduce Capitolul I¹ cu denumirea "Judecătorul militar cu atribuții în cursul urmăririi penale", cu următorul cuprins:

"Capitolul I¹

Judecătorul militar cu atribuții în cursul urmăririi penale

Art.6¹. În cadrul tribunalelor militare, tribunalului militar teritorial și al Curții Militare de Apel funcționează judecători militari cu atribuții în cursul urmăririi penale, care fac parte din corpul judecătorilor militari, având atribuții proprii în desfășurarea procesului penal în faza de urmărire penală, potrivit legii. Ei îndeplinesc activitatea procesuală și efectuează actele procesuale și procedurale prevăzute de Codul de procedură penal în condițiile acolo stabilite.

Art.6². Judecătorii militari cu atribuții în cursul urmăririi penale sunt numiți în această calitate de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui Curții Militare de Apel. Numărul lor în cadrul fiecărei instanțe este stabilit prin ordin al ministrului justiției.

Art.6³. Judecătorii militari cu atribuții în cursul urmăririi penale păstrează toate drepturile și au toate obligațiile prevăzute de lege pentru magistrații militari."

Art.VI.

1. Cauzele aflate în curs de urmărire penală la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi urmărite de organele de urmărire penală competente potrivit acestei legi.

De asemenea, celelalte dispoziții din Codul de procedură penală cuprinse în prezenta lege sunt de imediată aplicare.

Actele și lucrările efectuate, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, potrivit legii anterioare, rămân valabile.

2. Cauzele aflate în curs de judecată, la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor continua să fie judecate de instanțele competente potrivit dispozițiilor aplicabile anterior acestei date. În caz de admitere a apelului sau a recursului, dacă se dispune desființarea, sau după caz, casarea hotărârii și rejudecarea cauzei, aceasta se va judeca de instanța competentă potrivit acestei legi.

Celelalte dispoziții din Codul de procedură penală cuprinse în prezenta lege sunt de imediată aplicare.

3. Cauzele aflate în curs de judecată la instanțele militare la data intrării în vigoare a prezentei legi, date în competența instanțelor civile, vor continua să fie judecate de instanțele militare, potrivit legii anterioare.

Art.VII. Ori de câte ori alte legi fac trimiteri la dispoziții modificate ori abrogate și înlocuite cu alte prevederi, prin prezenta lege, trimiterea se socotește ca fiind făcută la dispozițiile corespunzătoare cuprinse în această lege.

Art.VIII. Numărul maxim de posturi aprobat pentru unitățile din sistemul justiției și pentru Ministerul Justiției se suplimentează în mod corespunzător prin hotărâre a Guvernului.

Art.IX. Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.X. Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României.

Ministerul Justiției este singurul autorizat să editeze, după textul publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în volum, ediția oficială a Codului de procedură penală.

Această propunere legislativă a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 2001, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituţia României.

**PREŞEDINTELE
CAMEREI DEPUTAŢILOR**

Valer Dorneanu

Această propunere legislativă a fost adoptată de Senat în şedinţa din 2001, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituţia României.

**PREŞEDINTELE
SENATULUI**

Nicolae Văcăroiu